

Havonta megjelenő tájékoztató és gondolatébresztő folyóirat a Krisztus visszajövetelét váróknak

2013. április

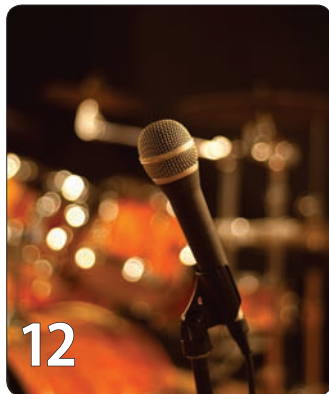
Adventszemle

A keresztény
és a **ZENE**

Adventszemle

„Íme, Én hamar eljövök...”

Küldetésünk, hogy Urunkat, Jézus Krisztust dicsőítsük határtalan szeretete bizonyítékainak ismertetésével. Célunk az, hogy cikkeink és híreink által olvasóink jobban megismerjék a Megváltót, és reménykedve várják közeli eljövetelét.

12

3 Vezércikk

Virgiliu Peicu

A csillagok éneke

4 Hírszemle

- Romániai egyház
- Világegyház
- Közlemények
- Eseménynaptár 2013 májusára

8 A keresztény és a zene

Mihai Bejinariu

Elmélkedés a zenéről és a keresztényi életről

16

11 Ismerjük meg adventista családjunkat

- A Gura Humorului-i gyülekezet
- Szerbia

12 A keresztény és a zene

Benoni Catană

Nyílt levél Izrael éneklő ifjaihoz

15 Esemény

Szász Ernő

Testvér-egyházterületek találkozója Marosvásárhelyen

24

16 Esemény

Az Adventszemle szerkesztősége

Egységben a szolgálatra!

18 Bibliai prófécia

Laurențiu Moț

A hét pecsét

20 Különleges

Bartha Sándor

Közelkép az Amicus Christi énekegyüttesről

24 Jelenkori történelem

Gheorghe Modoran

Az 1957-es lelkeszi „továbbképző” tanfolyam

26

26 Missziónapló

Mihai Goran

Április 6. – a könyvvevangelisták szombatja

28 Gyakorlati kereszténység

Teodor Hutanu

Választás az ébredés és misszió jegyében

31 Szívtől szívnek

Lucian Cristescu

Tekervényes utak

2013. április. A Romániai Hetednap Adventista Egyház hitnevelő és tájékoztató havilapja. Megjelenik havonta az Unióbizottság irányításával.

Igazgató Iacob Pop, Főszerkesztő Virgiliu Peicu, Tanácsadók Teodor Huțanu, Ioan Câmpan-Tătar, Eduard Călugăru, Georget Pîrlitu, Paul Pauliuc, Lucian Cristescu, Mihai Maur, Romeo Asanache, Daniel Delcea, Különleges munkatársak Romica Sîrbu, Nelu Burcea, Ciprian Iorgulescu, Daniel Chirileanu, Marius Munteanu, Constantin Dinu, Fordította Bartha Sándor Szerkesztette Mezei Áron, Tördelés Szócs Erzsébet, Levelezési cím Curierul Adventist (Adventszemle), str. Cuza Vodă, nr. 12, Cluj-Napoca, jud. Cluj, cod 400107, Tel. 0740-100015 E-mail mezeiaron@yahoo.com, Website www.curieruladventist.ro, Nyomtatás Șos. Cernica, nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov, Tel. 021/3230020, Fax 021/3230040

ISSN 1842 - 3361

A csillagok éneke

Az éjszakai égboltot csillagok „ékítik”. Szabad szemmel az ember alig 6000 csillagot képes meglátni. Teleszkóp segítségével azonban a Tejút több százezer csillaga megfigyelhető. Naprendszerünkben hozzávetőlegesen 300 milliárd csillag van. 1997-ben fedezték fel az eddig ismert legnagyobb csillagot, amelyet „Pistol” névre kereszteltek. Ez a csillag Naprendszerünk központi részén található.

Számos kérdés merült fel a csillagokkal kapcsolatosan, rengeteg pénzt költött az emberiség e titkok megfejtésére. A SETI I. és II. programokat a leghíresebb csillagászok és tudósok irányítják, és kémlelik éjjel és nappal az eget, hogy megértsék a csillagok titkait. Például így jutottak arra a következtetésre, hogy a csillagok születnek és elhalnak. Sőt, mi több, a csillagászok felfedezték, hogy ezek az alig ismert égitestek felületük lüktetésével valósággal énekelnek.

A tudósok a csillagok látható felületét vizsgálják, és a fényt, ami ezen égitestek felől árad a földi teleszkópok irányába. A hozzánk eljutott fény ragyogása és színe alapján hozzávetőlegesen megállapítható az égitest földtől való távolsága, nagysága és felületi hőmérséklete. Az égitestekkel kapcsolatos legutóbbi felfedezések a csillagok éneklésére vonatkoznak. És mivel a csillagok énekelnek, vagyis belső mozgásuk ritmusára „lüktetnek”, rezonálnak, a csillagászok értékes adatokat gyűjthetnek ez által az égitestek belső világáról. Az elmúlt század hatodik évtizedének első felében érzékelték először a Nap „moraját”.

2001-ben az új űrteleszkópoknak köszönhetően sikerült „meghallani” az Alpha Kentauri csillag énekét. A csillagok éneke csak akkor hallatszik, amikor a fényük belép a föld légkörébe. Ám amíg a légüres térben van, addig az asztrofizikusok csak „láthatják” a csillagok énekét.

A vallásos irodalom Isten gyermekei megnevezésére a „csillagok” metaforát használja. Viszsaemlékszem, gyerekkoromban azt mondták, hogy minél több lelket nyerünk Krisztusnak, annál több csillag lesz a koronánkon. Bennünket, gyerekeket igencsak lelkesített ez a hír. Dán 12:3 versében ezt olvassuk: „Az értelmesek pedig

*„Mikor együtt örvendezének a hajnalcsillagok,
és Istennek minden fiai vigadoznak.” (Jób 38:7)*

fénylenek, mint az égnek fényessége; és akik sokakat az igazságra visznek, miként a csillagok örökkön örökké.” Még a kisded Jézust is egy csillag segítségével találták meg a bölcsék. Az ihletett irodalom szerint az „Ő csillaga” tulajdonképpen egy éneklő angyalsereg volt, amely a Messiást dicsőítette.

És mivel oly gyakran találkozunk ezzel a metaforával, ez azt sugallja, hogy vágyakoznod kellene arra, hogy „csillag” légy. Én semmiképp sem a világ színpadain álló csillagra gondolok, hanem arra, amely a menny egén ragyog. Az égi „csillag” követendő tulajdonsága az éneklés öröme. Továbbá, a csillagászok szerint a csillagok szemmel követhető élete egy állandó éneklés. Ez az ének számos információt közvetít az égitestről. Ha egy csillag már nem énekel, azt jelenti, hogy kihalt. De éneke még halála után is felénk utazik.

Te mi szeretnél lenni családod egén? Életed kellemes és megmentő éneklés szeretteid számára? Gyülekezetetod bevilágítja keresztény életed éneke? Ragyogásodban felismerik-e barátaid Krisztus igazságának énekét?

„Az értelmesek pedig fénylenek, mint az égnek fényessége...” (Dán 12:3) ■

Virgiliu Peicu
a Curierul Adventist
főszerkesztője.

■ ROMÁNIAI EGYHÁZ

Meglepetés az *Advents szemle* áprilisi számához

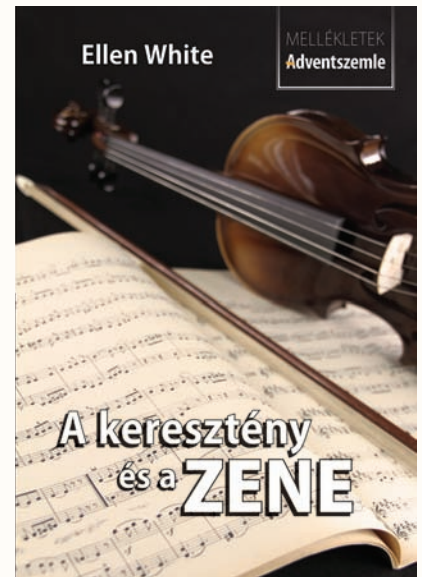
A zene nagyon fontos a keresztény életben, ezért az *Advents szemle* egy egész számot szentel ennek a témának, „A keresztény és a zene” címmel. Ennek értelmében folyóiratunk több oldalon keresztül tárgyalja az Adventista Egyház zenei életének különböző vetületeit.

Emellett a szerkesztőség meglepetéssel is készült. Áprilisban minden előfizető ajándékba kap egy füzetet, amely Ellen White zenével kapcsolatos gondolatait tartalmazza. Az ajándék kiadvány címe *A keresztény és a zene*, és Ellen White írásainak kivonatait tartal-

mazza az egyházi zenei tevékenységre és a keresztényi életre vonatkozóan. Akik nem fizettek elő az *Advents szemle*-re, megvásárolhatják ezt a brosúrát a Viața și Sănătatea Kiadó könyvesboltjaiban.

Az *Advents szemle* szerkesztőségének célja, hogy a folyóirat és e brosúra által újra kifejezze azt, hogy az igazi zene minden esetben Istent magasztalja, és közelebb vezet Hozzá az éneklőt és a hallgatót egyaránt.

Az Advents szemle szerkesztősége

Az Adventista Teológiai Intézet hallgatói bibliai előadás-sorozatot tartottak a Moldovai Köztársaságban

2013. február 1-je és 17-e között, Benjamin Stan lelkész vezetésével, a Moldovai Köztársaságban 19 bibliai előadást tartott az Adventista Teológiai Intézet 9 hallgatója. Az esemény az Adventista Teológiai Intézet és a Moldovai Adventista Unió együttműködésének révén, valamint a Quiet Hour és Share Him szervezetek támogatásával jöhetett létre. E két utóbbi szervezet számos országban irányít hasonló programokat.

Ez a tapasztalat lehetőséget nyújtott arra, hogy a hallgatók világosabb képet nyerjenek a világszéles missziómunkáról. Az ilyen tapasztalatok Isten jövőbeli munkatársainak felkészítését szolgálják.

A Moldovában töltött idő viszonylag rövid volt, és a 18 nap alatt a munkában résztvevők számos alkalommal láthatták Istent munkálkodni. Esténként körülbelül 85 személy hallgatta Isten igéjét.

A romániai csapatot a helyi gyülekezetek tagjai támogatták. Az esténkénti találkozók igazi ünnepi alkalmak voltak. Az előadás-sorozatok végén öt személy keresztség által szövetségre lépett az Úrral. De további 51 személy

készül egy hasonló, jövőbeli eseményre.

Megjegyezzük, hogy az Adventista Teológiai Intézet hallgatói évente több hazai és külföldi missziós tevékeny-

gélista program, a második pedig bibliai előadás-sorozatokat megszervezése különböző országokban, mint például: Fülöp-szigetek, Nicaragua, Kamerun, Madagaszkár, Venezuela, Malajzia, Tan-

ségben vesznek részt. Minden évben sor kerül két projekt megvalósítására a Canada Youth Challenge és a Share Him szervezetekkel közösen. Az első egy Kanadában végzendő könyvevan-

zánia és Uganda. A 2013-as tervben Ruanda szerepel.

*Emanuel A. Sălăgean,
Adventista Teológiai Intézet*

■ VILÁGEGYHÁZ

Pakisztáni adventisták házaikat gyújtották fel keresztényellenes tüntetők

Keresztényellenes tüntetők támadtak Kelet-Pakisztán egyik keresztény közösségének tagjaira. Azért gyújtották fel a keresztények boltjait és házaikat, mert azt feltételezték, hogy a keresztények gyalázták Mohamed prófétát.

A zavargásokat március első hetében egy keresztény fiatalról szóló jelentés robbantotta ki, aki állítólag gyalázatos szavakkal beszélt a prófétáról. Március 9-én már több ezer ember tüntetett, majd Lahore városának egyik negyedében felgyújtották a keresztények boltjait. Több keresztény megsérült, ám senki sem vesztette életét. „A fenyegetések miatt a többség elmenekült a térségből” – nyilatkozta a pakisztáni Adventista Egyház egyik képviselője.

„Hatalmas károk” keletkeztek azonban egyházi tulajdonokban és az adventisták házaiban – mondták az egyház vezetői. Teljesen lerombolták az adventista lelkész bérelt lakását és további 40 tag ingatlanját. Aznap közel 170 házat és boltot gyújtottak fel.

A lelkész a családjával együtt menekült el, miközben a felbőszült tömeg háza felé közeledett. „Annyira sietett (a lelkész), hogy még mobiltelefonját, de személyazonossági kártyáját sem vette magához” – mondta az egyházi képviselő. A lelkész és a felesége csak másnap reggel tértek vissza, hogy bátorítsák, és együtt imádkozzanak a közösség tagjaival.

Punjab állam kormányza megígérte, hogy pénzzel – közel 2000 dollárral –

segíti a károsult családokat. Ezt az összeget a pakisztáni szövetségi kormány további 5000 dollárral egészíti ki.

A pakisztáni Hetednap Adventista Egyház és az ADRA felmérte a károkat és szeretne segítséget nyújtani a keresztény közösségnek. Pakisztán lakóinak kevesebb mint 5%-a keresztény, akikre akár a halálbüntetést is kiszabhatják, ha Korán vagy Mohamed elleni szentségtöréssel vádolják meg őket. Vallásszabadsági szakértők azonban megfigyelték, hogy a szentségtörésre vonatkozó törvényekkel gyakran visszaélnek, és ilyen címen nyomják el a vallási kisebbségeket, vagy éppen rendezik személyes konfliktusait.

2011-ben például meggyilkolták Salmaan Taseer pakisztáni politikust és üzletembert, valamint Shahbaz Bhattit, az akkori kormány egyetlen keresztény

tagját, mert ellenezték a szentségtörésre vonatkozó törvényeket. A vallásszabadságért küzdő aktivisták már többször felszólították Pakisztánt, hogy enyhítsen a felekezetekek ellenőrzése alatt tartó gyertylen módszerein.

„Folyamatosan tiltakozunk a Pakisztánban érvényben lévő szentségtörésre vonatkozó törvények ellen. Ezek a törvények az igazságtalanság táptalaját képezik, amit főleg a vallási kisebbségek, de a muzulmán ellenzék ellen is felhasználnak” – nyilatkozta John Graz, a Nemzetközi Vallásszabadsági Egyesület főtitkára. A vallásszabadság minden védelmezőjének ki kell fejeznie együttérzését az áldozatul esett családok iránt, és bátorítania kell a kormányt, hogy változtasson törvényein.

*Elizabeth Lechleitner,
Adventist News Network*

■ KÖZLEMÉNYEK

Adományok az *Adventszemle* archívuma számára

Az *Adventszemle* folyóirat szerkesztősége szeretné létrehozni a Hetednap Adventista Egyház e hivatalos kiadványának archívumát. A számbavétel nyomán nyilvánvalóvá vált, hogy az archívumot főleg a régen megjelent számokkal kellene bővíteni. Ezúton kérés-

sel folyamodunk azokhoz az olvasókhöz, akik segíteni tudnának ebben. Elfogadjuk folyóiratunk régebbi számait úgy román, mint magyar nyelven. Akik a birtokukban levő folyóirat számait szeretnék eljuttatni adományként a kiadóhoz, felvehetik a kapcsolatot közvetle-

nül a szerkesztőséggel a 0742-106802-es telefonszámon, vagy a curierul@adventist.ro e-mai címen. Postai küldeményt a következő címre várunk: Str. Erou Iancu Nicolae, nr:38-38A, Voluntari, jud. Ilfov, cod. 077190. A borítékra kérjük ráírni: *Pentru Curierul Adventist.*

A lelkiismereti okokból egykori elítéltek újabb találkozója

A Lelkiismereti Okokból Egykor Elítéltek Egyesülete meghívja tagjait a május 31-e és június 1-je között tartandó

találkozóra. Helyszín: a bákói Központi Adventista Gyülekezet (Energiei utca, 23 szám, Bákó).

Tovább információk a következő telefonszámon: 0744 513 124.

■ ESEMÉNYNAPTÁR 2013 MÁJUSÁRA*

Időpont	Esemény	Helyszín	Felelős/Meghívott
május 5–10.	Szombatiskola és Személyes Szolgálat Osztály, értekezlet	Bukarest	Paolo Benini, igazgató, Szombatiskolai Osztály, Inter-Európai Divízió
május 10–12.	Kommunikációs Osztály, találkozó	Méhkert	Nelu Burcea, igazgató, Kommunikációs Osztály, Unió
május 10–12.	Egyházterületi ifjúságvezetők tavaszi találkozója	Sävårşin, Arad megye	Ifjúsági Osztály, Bánáti Egyházterület
május 26.	Egyházterületi szintű öskertalálkozó	Şiştarovăţ, Arad megye	Ifjúsági Osztály, Bánáti Egyházterület

* A fenti információk közül némelyek időközben változhatnak.

LOVE *2* PRAY

Revival
weekend

ÁPRILIS 26–28., MÉHKERT

www.revistarespiro.ro/revivalweekend
www.facebook.com/RevivalWeekEnd

Támogasd évi adód 2%-ával a Hetednap Adventista Egyház nonprofit szervezeteit

Az Adótörvénykönyv 517/2003-as számú törvény 57. cikkének 4. bekezdése alapján a jövedelemszerzők évi adójuk 2%-át nonprofit szervezetek támogatására irányíthatják. A 230-as űrlap beszerezhető a konferenciáktól, lelkészeiktől, internetről (www.anaf.ro) vagy az adó-, illetve postahivataltól. Az űrlap kitöltéséhez szükséges adatok:

a. a jövedelemszerző személyazonossági adatai, címe, személyi száma;

b. az átutalandó összeg. Amennyiben nincs feltüntetve, az adóhivatal számolja ki;

c. a nonprofit szervezet megnevezése, adónyilvántartási száma (cod fiscal), számlaszáma (cod IBAN).

Mellékelje az űrlaphoz az előző évről kibocsátott összesítést (fişa fiscală), majd mindkét dokumentumot küldje el ajánlott levélben, vagy adja le az adóhivatalban. Határidő: **május 25.**

Az alábbiakban feltüntettük a romániai Hetednap Adventista Egyházhoz tartozó nem kormányzati szervezetek jegyzékét:

Nem kormányzati szervezet megnevezése	Cod Fiscal	Cod IBAN
Uniunea de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea	4 7 5 2 2 1 9	RO39BRDE445SV23727514450
Biserica Creștină Adventistă de Ziua a Șaptea, Conferința Banat	5 7 7 6 7 9 8	RO68RNCB0015049272450001
Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea, Conferința Moldova	4 2 7 7 0 7 2	RO97RNCB0026012666800001
Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea, Conferința Muntenia	4 7 3 3 3 9 0	RO98RNCB0074029236240001
Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea, Conferința Oltenia	4 5 5 3 2 1 6	RO75RZBR0000060000460472
Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea, Conferința Transilvania de Nord	4 5 4 7 0 8 7	RO75RNCB0106026590810001
Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea, Conferința Transilvania de Sud	8 3 6 4 7 4 0	RO37RNCB0193015967500001
Asociația Susținătorilor Centrului Media Adventist	9 8 5 3 8 0 0	RO06BRDE445SV80558534450
ADRA	1 4 3 5 5 2 9 1	RO73RNCB0074029215400001
Asociația pentru Sănătate, Educație și Familie	1 2 5 2 5 3 4 9	RO92BRDE445SV59218754450
Asociația pentru Sănătate, Educație și Familie – filiala Moldova	1 8 5 2 2 7 2 4	RO42RNCB0026040384680001
Asociația pentru Sănătate, Educație și Familie – filiala Oltenia	1 7 6 4 3 4 7 7	RO72RZBR0000060006579189
Filiala Muntenia a ASEF	1 5 8 9 0 6 8 3	RO36RNCB0074029223900001
Asociația Sola Scriptura	1 4 2 9 7 9 6 4	RO81BRDE445SV47505254450
Serviciul Umanitar pentru Penitenciare	5 1 0 8 4 4 6	RO87BRDE445SV91736164450
Serviciul Umanitar pentru Penitenciare – filiala Banat	7 6 2 4 6 1 3	RO49BPOS02002692001TOL01
Serviciul Umanitar pentru Penitenciare – Transilvania Nord	8 9 4 9 4 6 0	RO53BTRL01301205E06494XX
Asociația biblică „Casa Bibliei”	2 7 0 7 5 4 5 5	RO96RNCB0073034770940001
Asociația „Exploratori pentru viitor”	1 4 0 2 7 1 8 9	RO59BRDE445SV51224674450
Asociația „Exploratori pentru viitor” – filiala Baia Mare	1 8 6 7 1 5 6 4	RO92RNCB0182060518680001
Asociația „Școala Mihai Ionescu”	1 2 4 8 3 0 9 0	RO21RNCB0084010768640001
Fundația OMEGA	9 9 1 4 8 0 0	RO92BZBR0000060002777108
Fundația umanitară „Dr. Luca”, Bacău	1 4 0 7 8 9 1 3	RO15RNCB0026030893770001
AMICUS Iași	1 4 0 3 2 3 0 4	RO57BRDE240SV39131532400
AMICUS Cluj-Napoca	2 4 7 7 5 1 1 0	RO69BTRL01301205N60457XX
AMICUS Craiova	2 2 5 6 9 3 0 0	RO48BRDE170SV34125831700
AMICUS Timișoara	1 8 6 2 0 8 6 2	RO83RNCB0255040347750001

Elmélkedés a zenéről és a keresztyényi életről

Mi is a zene? E kérdésre talán nincs is olyan válasz, amely magában foglalna minden kulturális értelmezést, vagy az emberi érzelem minden egyes formáját. Néha a zene simogat, vagy mosolyt csal a síró arcra. Máskor viszont szavakban nehezen kifejezhető, szívzágató hangzást ölt. A zene bátorít, bizalmat és reményt kelt, szárnyat ad a léleknek. A zene ereje az átélésben, az élettapasztalatok érzelmi állapotainak sokféleségében rejlik. A szívben közvetlen módon, konkrét tapasztalatként gerjesztheti azt, amit különben nem élünk meg ténylegesen.

Amikor a zene már nem űzi el a gonosz lelkeket

Jelen írásban próbáljuk megtalálni tényleges bibliai támpontok segítségével a zene erejének eme megértését. Ez az elmélkedés nem próbálja

kimeríteni a zene és a keresztyényi élettapasztalat közötti teljes összefüggésrendszert. Csupán egy eszmefuttatás, amely által megpróbáljuk megérteni a zene szerepét, fontosságát és a szívre való hatását, arra a szervre, amelyből fakad az *élet forrása*.

A zene nem csupán egy szakavatott elit kiváltsága, hiszen ereje mindannyiunkat érint. A zene több, mint egy írott partitúra. Éppen ezért nem érhetünk el kívánt hatást, ha csak a hangjegyrendszer értelmében próbáljuk megmagyarázni, hogy milyen tulajdonságbeli különbségek vannak a helytelen és az építő jellegű zene között. A megírt partitúra csupán egy egyezményes jel, az írás fejlődésének az eredménye. Legtöbb esetben ez csupán kódos utalás a zenére.

Például, amikor leírjuk azt a szót, hogy *alma*, ez nem magát az almát jelenti, hanem *utalás* a tényleges gyümölcsre. Hasonlóképpen a zene is a leírt jelek értelmezésének eredménye, amely összefügg az éneklő személy tapasztalatával. Ennek értelmében a zene akkor születik meg, amikor énekelve van, és minden ismétléskor másképpen hangzik és kapcsolódik a zeneszerzői elképzeléshez. Az előadó igazságkeresése, vagyis a zeneszerző vágyainak keresése azt eredményezi, hogy végül ténylegesen találkozik a szentéssé vagy az ördögi. Ebben rejlik a zene ereje. Ezáltal közelít téged a mennyhez, vagy... Emlékszem egy idős konzervatóriumi tanáromra, aki folyton azt hajtogatta a hallgatónak, hogy minél jobban előadnak egy zeneművet, minél közelebb áll a zeneszerző által is vágyott igazsághoz, annál inkább mutatja, hogy kinek szolgál.

A zene forrásai

A zene egy más világból származó ajándék, nem önző módon csak a mienk, hanem csupán részesülhetünk belőle, hogy megerősítsük élettapasztalatainkat. Tudva azt, hogy az Ördög

karmester volt a mennyben, és hogy nagyon jól fel tudja használni a zenét, határozott választóvonalakra van szükségünk, ami elválasztja a jót a rossztól. Ma azért van olyan nagy zűrzavar zenei téren, mert az emberek természetesen az azt veszik védelmükbe, ami nekik tetszik, legjobb esetben is csak elfogadják, hogy a zene, amit hallgatnak vagy énekelnek, „szürke területről” származik, és nem igazán meghatározható.

Zenéhez fűződő jelenet, amikor Dávid a gonosz lelkek uralma alatt álló Saul király előtt énekel. Ennek eredményeképpen a gonosz lelkek elhagyták a királyt. Ha több ezer évvel ezelőtt ez tény volt, akkor úgy tűnik, hogy ma – sokkal inkább, mint valaha – olyan zenével rendelkezünk, amely nem készíti távozásra a démonokat. A legfőbb érvek ezen állítás mellett a gyümölcsök, amelyek megteremnek az ilyen zenét hallgató és éneklő személyek életében. Ez a zene árasztott el mindent: a templomokat, boltokat, autókat, családokat stb. És nem utolsósorban elárasztotta gyermekeink életét, akiket az olyan zene gonosz lelkülete vett hatalmába, amelynek semmi köze sincs a jóérzéshez, ízléshez, szerénységhez és az Istennek átadott őszinte szívhez. Ez tapasztalható az erőszakos, agresszív nyelvezetben, és abban, ahogyan öltözködik egy fiatal lány vagy fiú. És bár keresztény elvek szerint nevelték, rabul ejti és tanítja őt egy idegen a zenéje által, amit a sarokban félrevonultan, megszállottan, üres tekintettel hallgat, fülhallgatóval a fején.

Gyümölcsökről ismeritek meg. A Megváltó így tanított arra, hogy őrizkedjünk a gonosztól, és vizsgáljunk meg mindent, ami jónak tűnik. Annyira tiszta és meggyőző az értékek kiválasztásának eme feltétele, hogy bárki megértheti, és tárgyilagosan meghúzhatja a határvonalat. A zeneszerző vagy az előadó öltözködését és viselkedését nézve könnyedén felismerhetjük a hallgatók életében is ezeket az értékeket.

A fogyasztói társadalom árucikké változtatta a zenét, melyből a zeneipar hatalmas hasznot húz. És amikor a zene eladásra kerül, akkor kiváló manipulációs eszközzé válik. Ennek az lesz az azonnali következménye, hogy a mai zene elrabolja tőlünk gyermekeinket, és gyakran keresztény jelző mögé bújva az imádat látszatát kelti. A továbbiakban erre a két következményre utalunk.

Igazából ki neveli a gyermekeinket?

Ez a kérdés vizsgálatot kíván, és annak a tudatosítását, hogy ma soha nem tapasztalt mértékben van jelen a zenében az erőszak, a könynyelműség és a misztikum. Az ilyen zene előadói ezeket a gyümölcsöket ültetik át a fiatalok elméjébe. Ez hogyan lehetséges? A zene hatalmasabb erő, mint a szó vagy a kép, a látvány. A zene a szerző vagy az előadó érzelmeinek az eredménye, és üzenet formában kerül a hallgatóhoz, aki szintén érzelmi alapon válaszol arra. A zene azt érezteti veled, amit különben nem éreznél, tennél. Olyan élettapasztalatokhoz társuló lelkiállapotokat ébreszt, melyeket a valóságban nem is élünk át.

A mai zene különösen az ifjú nemzedékhez szól. A zenével ki lehet „seperni” a fiatalok elméjéből az értékeket, és mindazt, amit a szülők egy életen át felépítettek. A mai zene – amely látszólag ártalmatlan – teljesen megváltoztatta a társadalmi értékeket. Az embernek bizonyára szüksége van arra, hogy énekeljen, és nem csupán szent dolgokról, mint például: természet, édesanya, szeretet stb., ám ez a zene csak akkor tiszta, ha még akkor is a szentséges felé hajlik, ha nem is olyan jellegű. Minden esetben az jelenti a választóvonalat, amit Üdvöztünk is mondott: *gyümölcsökről...*

Zenehallgatás vagy éneklés?

Egy másik példátlan mértékű változás a zene hallgatása – még ha jó zenéről is beszélünk –, amely egyre inkább előtérbe került az énekléssel szemben. Sokkal könnyebb hallgatni a zenét, mint énekelni. Ezáltal számos áldástól fosztjuk meg magunkat, amelyekben részesülhetnénk

a családi oltárnál, vagy a gyülekezetben való énekléskor, és amelyek által kapcsolatokat építhetünk, béke szállhat otthonainkra és nemes jellem tulajdonságokat sajátíthatunk el.

Urunk arra tanított, hogy jobb adni, mint kapni, és ez nagyon jól alkalmazható a zenében is. „*Bis orat qui cantat*” – mondotta Ágoston –, azaz, amikor valaki énekel, akkor kétszer imádkozik: egyszer önmagáért, másodszer pedig azért, aki hallgatja az énekét. Tulajdonképpen az éneklésnek ahhoz a magatartáshoz van köze, amely kifejezi odaadásodat, azonosulásodat azokkal az értékekkel, amelyekben hiszel. A valódi zenélés akkor történik meg, amikor ténylegesen énekelsz, mivel a hangfelvétel csupán egy zenei konzerv. A zenében egy nagyon egyszerű és kézenfekvő dolog által léphetünk az áldások útjára – az éneklés által (és főleg a gyülekezeti közös énekléssel).

Zene, ami formál

Szeretném felhívni a figyelmet a zene nevelő és formáló erejére. A zene legfőbb célja – úgy a családban, mint a gyülekezetben – mindenképpen az, hogy általa neveljük és formáljuk gyerekeink életében a keresztyén elveket és az erkölcsi értékeket. Minden zenei tevékenységnek nem a teljesítményhez vagy a versengéshez kellene társulnia, hanem ahhoz, amit ez a zene eredményezhet. A tiszta és őszinte szívben a zene kapcsolatokat fűzhet szorosabbra, a közösségi örömszeretetet és az imádat békéjét eredményezheti.

Helyes, ha gyerekeinket támogatjuk abban, hogy tanuljanak hangszereken játszani, vagy hogy fejlesszék énektudásukat anélkül, hogy különösebben aggódnánk azért, hogy van-e vagy nincs különleges zenei tehetségük. Amiképp nem teszünk fel a kérdést, hogy a gyerekeknek van-e matematikai tehetsége, vagy más képessége, éppen úgy kell támogatnunk a zenei tanulásukat is. Ennek jótékony hatásai lesznek: jobb összpontosító képesség, éles elme, és sok más előny, amely mindenképpen meghatározza a gyerek érzelmi-erkölcsi alkatát.

Isten a zene által az ifjak egész nemzedékét szólíthatja szolgálatra, és ha megengedjük, egyesítheti a gyerekeket szüleikkel együtt a gyülekezet családjában.

Zene az istentiszteleteken

A fentiekben említettem, hogy a mai zene egyik következménye az, hogy helyettesíteni próbálja azokat az értékeket, amelyeket felépítettünk gyerekeinkben. A másik következmény,

hogy *keresztyén* jelző mögé rejtőzik és az imádat hamis látszatát kelti. A zene a maga időbeosztásbeli és elvont jellegénél fogva rejtjelesen olyan lelkiállapotokat képes gerjeszteni, amelyeket ha tudatosítanánk magunkban, elcsodálkoznánk, hogy milyen messzire vezetnek. A zene *keresztyén* név alatt az imádat látszólagos valódiságának érzésével leplezheti az erőszakot, a féktelen indulatokat és a szenvedélyt.

Habár a szöveg Istenről szól, a dallam olyan könnyelmű és erkölcstelen érzéseket gerjeszt, amelyeknek semmi közük az imádatához. Az ilyen, szentnek nevezett zenét az emberek gyakran védelmükbe veszik, és úgy gondolják, hogy épp az az érv szól mellette, ami tulajdonképpen leleplezi jellegét – az éneklő átélése. Épp ez az álnok csalás – az igazi átélés, a zene általi imádat és a lélekmentés nevében – eredményezte azt, hogy a szórakoztató zene bekerült a gyülekezetbe is keresztyén szövegek kíséretében. A szavaknak azonban esélyük sincs eljutni azok szívéhez, akiket a zenei átélések és szenvedélyek ereje valósággal elbűvölt.

Oly sokat elveszítettünk abból, amit kiharcolt a reformáció. Az egyszerűség, a kórusének vagy a közös ének helyét átvették a szólisták és az énekegyüttesek. Az anyanyelven való éneklést azok, akik mindenáron *különlegesek* akarnak lenni, különböző nyelven való énekléssel cserélték fel. A közös énekek túl gyakori kivetítése tulajdonképpen nagy kárt okozhat a szoltárok és az énekek tanulásában, amelyeket hajdanán a máglyára vetett vértanuk életük utolsó perceiben is énekeltek. A visszafogott átélés és a protestáns korálok által énekelt ige súlyát ma már átvette a fintorgó színjátszás és a személyes rajongás, amely úgy jelenik meg, mint szívből jövő, igazi imádat... És mivel tetszetősek és tömegeket mozgatnak meg, ezen irányzatok mellett *kulturális* érveket vonultatnak fel, vagy egyszerűen azt állítják, hogy ezek ellenlépések a *rideg és formai*, hagyományos éneklésre.

A zene a legérzékenyebb *fokmérője* a társadalom vagy az egyház fejlődésének, azáltal, hogy milyen értékeket vall magáénak. Miért nem énekelnek a gyerekeink és a fiataljaink? Miért vállalunk közösséget olyan zenei irányzatokkal, amelyeknek semmi közük az imádatához? Miért vannak válságban a kórusaink, miközben egyre több képzett zenész van közöttünk? Lehet, hogy elérkezett az ideje, hogy ártértelmezzük az egyházi zenét, az éneklés nevelő funkcióját, és nem utolsó sorban azt, hogy úgy fogadjuk a zenét, mint egy másik világból származó ajándékot. ■

Mihai Bejinariu
a zenetudományok
doktora, a „Ștefan
Demetrescu” Adven-
tista Teológiai Liceum
tanára, valamint
a bukaresti Zenei
Egyetem tanársegédje.

A Gura Humorului-i gyülekezet

Vidékünkön a Világosság és az Ige áldozattal elhintett magjai csíráztak ki... Egy német misszionárius, Peter költözik a Suceava megyei Gura Humorului helységbe. Munkássága eredményeként, elsőként Danilevici Constanтин és Dominica fogadják el az advent üzenetet. A Danilevici család, Catargiu Gheorghe, valamint a német származású Zahalca és Andriuf családok alkotják az adventista csoportot. 1918-tól kezdődően a közösséget Danţoş lelkész pásztorolja, majd 1929-ben megalakul a gyülekezet is. Kezdetben Peter misszionárius lakásán gyűlnek össze, majd a testvérek otthonaiban, mivel még nem volt berendezett gyülekezet.

A totalitárius rendszer elnyomó intézkedéseinek következményeképpen a Gura Humorului-i tagok a nyolc kilométer távolságra levő Capu Codrului helység gyülekezetébe kénytelenek járni. Ez az állapot 1990-ig tartott, amikor a testvérek visszatérnek Gura Humorului-ra, ahol Oanea Zamfira családi otthonában tartják isten-

tiszteleteiket. A hívők kis csoportja közel 30 tagot számlál, ám gyorsan fejlődik, így 1992-ben Vale-riu Petrescu lelkész irányítása alatt hozzáfognak a helység első adventista gyülekezetének építéséhez, amit egy évvel később fel is avatnak. Ám a gyülekezet nyugalmát 1996. február 10-én egy pusztító tűzvész zavarta meg, amikor leégett az épület emeleti része. Hittel és áldozatkészséggel láttak hozzá a helyreállítási, újjáépítési munkálatokhoz, melyek következtében 1996 novemberében fel is avathatták a második épületet.

A Gura Humorului-i gyülekezet jelenleg 97 tagot számlál, akik odafigyelnek a körülöttük élő emberek szükségleteire, társadalmi és nevelő munkával segítik a helyi közösséget, és minden vágyuk az, hogy elvigyék az evangélium üzenetét a környék adventista jelenlét nélküli helységeibe.

A menny szeretetétől indítva, várjuk és siettjük az Úr Jézus Krisztus visszajövetelét. Erre segítsen bennünket az Úr!

Valentin Popescu, lelkész

Szerbia

Ennek az országnak – amelynek hivatalos neve Szerb Köztársaság – közel 546 km hosszú, közös határa van Romániával. Szerbia összterülete 77498 km², és 7,7 millió lakosa van.

A XX. században Jugoszláviának, 2003 és 2006 között pedig a Szerbia-Montenegró Uniónak volt a része, amely azonban felbomlott, amikor Montenegro egyoldalúan kikiáltotta függetlenségét. Lakosainak többsége a szerb-horvát nyelvet beszéli, és ortodox vallású, ám vannak kivételek is, mint például a Vajdaságban, ahol a magyar anyanyelvűek többsége katolikus, illetve protestáns, vagy Koszovóban, ahol muzulmánok élnek.

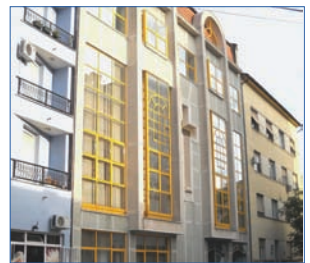
Szerbia a világ egyik legjelentősebb málna exportőre. Több mint 15000 hektáron termesztik ezt a gyümölcsöt, és 70000 tonnánál is többet exportálnak évente.

Ezen a vidéken elsőként J. F. Huenergardt lelkész prédikálta az advent üzenetet. Huenergardt volt az első misszionárius, aki Magyarországon, Erdélyben és a Bánságban munkálkodott. 1904-ben a Mokrin nevű helységbe ment, hogy megkereszteljen néhány helybélit, akik egy vándor órásmestertől korábban már hallottak a szombat

igazságáról. Egy évvel később Kumán falu egyik földműves lakója levelet írt a „hamburgi heted-napi adventistákhoz”, és ez a levél eljutott Hue-nergardt lelkészhez is, aki ennek következtében látogatott Kumánba, ahol csak egyedül a fodrász tudott magyar nyelvre fordítani. Az adventista lelkésszel folytatott beszélgetései után a fodrász elhatározta, hogy szombaton zárva tartja műhelyét annak ellenére, hogy ezen a napon volt a legtöbb kliense. A mai Szerbia első adventista gyülekezte is ebben a helységben alakult meg. A hívők kis csoportját Peter Todor, egy román prédikátor támogatta, aki jól ismerte a szerb nyelvet. Ám ez a lelkész rövid idő múlva tuberkulózisban meghalt.

Szerbiában ma 177 gyülekezet és 6600 tag van. Statisztikai adatok szerint az egyház egy idősek otthonával és egy kiadóhivatallal is rendelkezik. Idén az ország második legnagyobb városában, Újvidéken rendezik meg a Pán-Európai Ifjúsági Kongresszust, amelyre a földrész különböző országaiból több mint 2500 adventista fiatal várnak.

*Adrian Neagu lelkész
az Olténiai Egyházterületben.*

Az újvidéki adventista gyülekezet

Nyílt levél Izrael éneklő ifjaihoz

Hozzátok hasonlóan én is voltam fiatal, és tudom, hogy mit jelent küzdeni önmagaddal, korlátaiddal, bizonytalansággal, a haszontalanság érzésével egy kiegyensúlyozott, önmagadról alkotott kép elsajátításában. A sikerhez szükséged van hátországra. A hozzád közeliak, a családod, a gyülekezet értékelésére, hogy ezeken – mint létrán – a zűrzavarból kijuthass a fényre. Hiszen felfedezted egy talentumodat, a zenét, amely által kis önbizalmat nyertél, és ha jól belegendolok, tényleg kellemes hangot kaptál ajándékba, amely elbűvöli hallgatóidat. Jó lenne, ha sosem felejtened el, hogy Istentől kaptad ezt az ajándékot, hogy általa világosságot és melegséget gerjessz az emberi lelkekben.

A zenés közösségi imádat

Feltétlenül tudnod kell, hogy az egyházban a legajánlatosabb imádati forma a közösségi zene. Amikor együtt énekel a gyülekezet, akkor minden lélek ténylegesen részt vesz az imádatban, és ott már nincs helye a versengésnek vagy az önmutogatásnak.¹

Amikor egyesek az emelvényen állnak, míg mások a sorokban ülnek és hallgatják őket, akkor nyilvánvaló az előadási jelleg. És mivel nem állhatsz ki akárhogy a nézők elé, nem árt egy kis szépítgetés is, nemde?

A „Vreau să cânt” program keretében láttam, hogy egyházunkban egyes gyerekek igazi szólista képességekkel rendelkeznek. Szüleik ellenőrzése alól kikerülve, vagy éppen általuk bízattva a kis énekeseknek – helytelenül – már „művészi” allűrjeik vannak.

Ne aggódjatok az olyan gyülekezetek miatt, ahol nincsenek szólisták és kórus sincs! Énekeljétek az egész gyülekezettel, és tegyétek meg mindent annak érdekében, hogy a zene általi imádat az öröm és a lelkesedés alkalma legyen.

Imádat hallgatás által

Arra is szükségünk van, hogy szép, értékes műveket hallgassunk, amelyeket csak kiváló tehetséggel megáldott énekesek – mint például te – tudsz helyesen előadni. Imádatot jelent meghallgatni a prédikációt, befogadni az ígét; és ugyanilyen imádat az is, ha valaki nemes zenét hallgat, ha a Szentlélek munkálkodása árad az énekestől a hallgató szíve felé.

A gyülekezeti kórusok tevékenysége igazi missziós eszköz lehet arra, hogy meghívjuk hitünk barátait az együtténeklésre. Ezért nem korlátozódhatunk csupán a közös éneklésre, amely bárhol rendelkezésünkre áll, hanem szólistákra, énekegyüttesekre és kórusokra is szükségünk van. Ám elővigyázatosnak kell lennünk, mivel veszélyes területre lépünk. Ismertem egy ifjú lányt, aki Németországban élt, és aki tudatában volt zenei tehetségének, de ugyanakkor e tevékenység veszélyeinek is. Amikor énekelnie kellett, mindig böjttel és imával készült fel, erőt kért ahhoz, hogy ne saját szép hangjára gondoljon, vagy az emberek értékelő szavaira, hanem összpontosítson az üzenetre, amelynek meg kellene érintenie az emberek lelkét Isten dicsőségére. Tégy így te is, és akkor nem fenyeget a bukás!

Kétélű fegyver

Azt figyeltem meg, hogy amikor énekelsz, néha sikeresen és erőteljesen át tudod adni azt, ami a lelkedben van, máskor viszont – az érdekes és kiváló előadás ellenére – szinte semmit sem tudsz közölni, nem tudod rezgésbe hozni a lelkeket. Vajon mi a kettő közötti különbség? Azt hiszem, hogy éppen az a gondolat, ami éneklés közben megfordul a fejedben: Őneki énekel, vagy önmagadnak? Attól függ minden, hogy milyen céllal énekelsz és választasz darabot. A repertoár megválasztásánál bizonyára amellett döntesz, ami neked tetszik. De mi lenne, ha gondolnál egy picit a hallgatóidra is? Vajon az,

1. Ellen White, *Bizonyságtételek*, 7. köt., 113. old.

ami neked tetszik, nekik is tetszeni fog? Jelent-e valamit számukra az, ami elhangzik? Azzal a kellemes érzéssel távoznak, hogy olyan éneket hallottak, amit otthon is szívesen dúdolnának? Gyakran hangzik el olyan zene, amelynek jelentéktelen a dallama, vagy ellenkezőleg, annyira érthetetlen, feldarabolt és furcsa, hogy el sem jut a hallgatók füléig.

Itt is küzdelem folyik

Úgy gondolom, hogy ezen a téren is küzdelem folyik az önzés és az együttérzés között. Ami neked tetszik, az téged elégit ki, és gyakran arra eszmélsz, hogy az emberek tulajdonképpen azt próbálják értésedre adni, hogy nem igazán kedvelik azt, amit csinálsz. Ebben az esetben még mindig meg vagy győződve arról, hogy ami neked tetszik, az a lehető legjobb? Le tudnál mondani saját véleményedről, hogy az emberek lelkének kedves dolgot alkothass, olyat, amit ők is megértenek? A zenében éppen úgy meg kell mutatkozni az önmeztagadásnak, az alázatnak és az engedelmességnek, mint ahogyan szükségünk van mindezekre az üdvösségünk érdekében is.

Egyházunkban – mint minden egyházban – kevesen értik Bach műveit, de másfelől a modernbb zenét sem. Éppen ezért nem a legjobb megoldás nehéz, egyházi zenét énekelni, mivel az egyház küldetése nem a tömegek kulturális nevelése, hanem az, hogy Krisztushoz vezessük az embereket. Ám az sem megoldás, hogy könnyűzenei elemeket hozunk be az egyházba. Gyakran halljuk azt az érvet, hogy a gyülekezetünk ajtajában álló személyek valami ismerősre vágnak, valami megszokottra, és csak aztán lépnek be az ajtón. Ebben tévedsz!

Ámen, és nem taps

Izrael minden énekesének ismernie kell azt a titkot, hogy az erő a szavakból és nem a dallamból árad. Amikor a zene által akarod lekötöni az emberek figyelmét, akkor nem elégszel meg egyszerű dolgokkal, hanem igyekszel minél kitűnőbb előadásmódra, különféle fitogtató módszerekhez folyamodsz, abban a reményben, hogy elbűvölsz hallgatóidat. Lehet, hogy megtapsolnak, de nem fogod Isten-dicsőítésre készíteni azokat a szíveket, amelyekben a Szentlélek munkálkodik.

Tévedés zenei elemek alapján repertoárt választani. Válassz darabokat a szöveg szempontjából, és akkor jó úton jársz. Próbáld a szavakkal hatni az emberekre, törekedj a lehető legtisztább és legkellemesebb előadásmódra, és akkor meg-

mozdul valami a hallgatók lelkében. Bizonyára nem fogod teljesen figyelmen kívül hagyni a zenei minőséget, de megfigyelheted, hogy a minőségi szöveghez általában jó zene társul, és fordítva. Jó lenne, ha megelégednél egyszerűbb zenével is. A kiváló szólista felismerhető az egyszerű dallamok hiteles és kellemes előadásmódjából is. Döntsd el, hogy énekelt szavak, egészséges és tiszta dallamok által dicséred az Urat.

Idegen tűz

És még valami: nekem úgy tűnik, hogy túl sokat hallgattad a világ énekeseit, és olyan stílust kölcsönöztél tőlük, amely nem egyezik meg Isten jelenlétének légkörével. Nagy bűn *idegen tüzet* bevinni a gyülekezetbe. Szomorúságot okozhatsz ahelyett, hogy áldást és dicsőítést gerjesztenél.

Éneklésed által erőteljes befolyást gyakorolsz. Miért ne lennél jó hatással hallgatóidra, mint jó illatú élet az életre? Tudom, hogy neked tetszik az interneten, a Youtube oldalon hallgatható zene, és ezeket próbálsz lemásolni. Lehet, hogy néha szép dallamokat is találsz, még hozzá ünnepléses és jó szöveggel is. Ám azok az előadási stílusok számos elemet tartalmaznak, amelyek nem egyeznek meg Isten jelenlétével és dicsőségével. Sokkal jobb lenne, ha a zenét mindezeketől sikeresen megtisztítanád, ha eltávolítanád az előadásmód azon csecsebecségeit, amelyek emberi dicsőrejtést és tapsot eredményeznek, és megőriznéd a dallam, illetve az üzenet lényegét.

Más szóval, nem kellene mindent úgy átvennünk, ahogyan van. Szükség van átdolgozásra, csiszolásra. Fel kell tárnunk az alapdallamot, minden cifraság és sikamlós elem nélkül. Nem is lenne olyan nagy baj az, hogy néha angol nyelven énekelnek egyesek, mivel már hazánkban is nagyon sokan ismerik ezt a nyelvet. Az azonban riasztó, hogy olyan angol nyelvű, könnyelmű, szórakoztató stílusú darabok is elhangzanak, amelyek – legalábbis a mi kultúránkban – egyáltalán nem illenek a vallásos szöveghez.

Mondhatnád, hogy bizonyos körülmények között, az egyházon kívül egy könnyűzenei dalra írt keresztyén szöveg megérinthetne egy bizonyos hallgatóságot. Rövidtávon egyet értek veled. Ám hosszútávon ennek épp az ellenkezője következik be. Senki sem fog megtérni ilyen zenét hallgatva. A világ zenéje bűnbánás született a bűnért, nem Isten van a középpontjában, ezért nem talál a vallásos szöveggel. Másfelől pedig aki ilyen zenéhez ragaszkodik, azért teszi, mert tetszik neki, és máris kialakítja saját stílusát és jellemét. A zenének formáló ereje és értéke van.

Még a negatívok használata is komoly gondot jelent, mivel ezáltal megtörik a zenemű igazi átélése. A negatívok (előre rögzített kísérek) mesterséges légkört teremtenek, mivel felcsendül egy láthatatlan zenekar hangja... Siralmas, ha még a szólista sem énekel, csak mímeli az éneklést... De végül, ha énekelne is, ő maga stopperórának alávetett gépezetté válik, és így már nem elég szabad, és nincs elegendő ereje ahhoz, hogy közölni tudja lelki rezdüléseit; esetleg sikeresen közvetíti a szinkópák és a ritmikus részek váltakozását, mint az idő múlásának visszafordíthatatlan üzenetét.

Benoni Catană,
zenei referens és a Sola
Scriptura koordinátora,
Moldvai Egyházterület

Csecsebecsék nélküli zene

Péter apostol a következőt tanácsolja: „Akiknek ékessége ne legyen külső, hajjuknak fonogatá-

sából és aranyból felrakásából vagy öltözékek felvételéből való; hanem a szívnek elrejtett embere, a szelíd és csendes lélek romolhatatlanságával, ami igen becses az Isten előtt.” (1Pt 3:3-4)

Talán felteszed a kérdést, hogy milyen kapcsolat van e tanács és a zene között? Ezt mondják az ékszerek, öltözékek: „nézd, milyen szép vagyok!” Vagy: „Látod, milyen gazdag vagyok, hiszen csak arany ékszereim vannak?!” Ám egy keresztyén nem vonhatja magára a figyelmet azért, mert szép vagy gazdag, hanem jóságával és a Krisztus arcáról áradó világossággal kell magára vonnia az emberek figyelmét.

Zenei téren a do-re-mi hangoknak azoknak is kell maradniuk, mint ahogyan az anyanyelvünkben is azt mondjuk, hogy úgy olvasunk, ahogyan leírjuk a szavakat. Miért kellene a zenei hangokat mesterkélt módon megváltoztatni, díszíteni le- vagy felfele ívelő hangcsuszamlásokkal, szinkópákkal, hangszínváltozásokkal, vibrálással vagy különböző mesterkélt elemekkel? A Péter által említett ékekhez hasonlóan ezek a zenei ékességek sem tesznek mást, mint magunkra terelik a figyelmet, az előadásmódra, és talán – mivel mindenáron ezt szeretnénk – kis előnyre is szert tehetünk ezek által más énekesekkel szemben.

Ezek a más zenei stílusokból kölcsönvett csecsebecsék és díszítvények sikeresen csökkentik az üzenet értékét, semmiképpen nem gazdagítják. Minden, ami hátrányos az üzenetre nézve, nem Isten dicsőségét szolgálja. Beszélék itt a kíséret hangerejéről, amely legtöbb esetben elnyomja a szöveget, vagy az olyan előadásmódról, amely a kidolgozott hangszínekre tereli a figyelmet, miközben elhomályosítja a szöveg más hangzóit és érthetlenné teszi azt a hallgató számára. És amikor megjelennek még a díszes kellékek is, akkor ezekre terelődik a figyelem, és teljesen elvész az üzenet.

Végül, és első sorban

A megoldás: tiszta, egyszerű, jól végigvezetett és az adott üzenethez alkalmazott előadásmód. Az énekes ne tartson attól, hogy ha egyszerűen énekel, mint annak idején az iskolában, akkor nem nyeri el hallgatóságának tetszését. Összpontosítson az üzenetre! Ne énekeljen olyan darabot, amelynek felhígított, jelentéktelen, leegyszerűsített szövege van. Teljes mértékben bízzon az Igéből eredő szavakban, és akkor a hatás nem marad el – Isten dicsőségére!

„Azért akár esztek, akár isztok, akármit cselekesztek, mindent az Isten dicsőségére műveljétek.” (1Kor 10:31) ■

Testvér-egyházterületek találkozója Marosvásárhelyen

Az elmúlt év szeptemberében a Dél-Erdélyi Egyházterület elnöksége Debrecenben tett látogatást. A küldöttség tagjai – Cristescu Lucian, Szász Ernő és Tămășan Horea lelkészek – a látogatás alkalmával több gyülekezetben szolgáltak. A látogatás utolsó napján a Tiszavidéki és Dél-Erdélyi Egyházterületek elnökségei a közös tanácskozás alkalmával lefektették a két egyházterület közötti hosszú távú együttműködés alapjait. Ezzel az alkalommal a vendégek meghívást intéztek a Tiszavidéki Egyházterület elnöksége felé, hogy a kapcsolatok további fejlesztése, az együttműködés elmélyítése céljából tegyenek hivatalos látogatást a Dél-Erdélyi Egyházterületnél.

A meghívásnak eleget téve, a Hetednapi Adventista Egyház Tiszavidéki Egyházterületének küldöttsége – Hegyes-Horváth Géza elnök és Várhelyi Zoltán titkár – ez év március 22–24 között munkalátogatásra érkeztek a Dél-Erdélyi Egyházterülethez. Ez alkalommal meglátogattak több gyülekezetet, és a testvériség öröme és áldására ígét hirdettek az istentiszteleteken.

A Tiszavidéki Egyházterület elnöke péntek este a Maros megyei fickói gyülekezetben, a titkár pedig Marosszentkirályon hirdette az ígét. Szombat reggel Hegyes-Horváth Géza lelkész a mezőfelei, délután pedig a kibédi gyülekezetben tartott igei szolgálatot, míg Várhelyi Zoltán lelkész délelőtt a marosvásárhelyi „D”, délután pedig a csittszentiváni gyülekezet vendége volt. A vendéglátó egyházterület elnöke, Cristescu Lucian, és Szász Ernő titkár elkísérték a vendégeket a szombati szolgálatokra. A gyülekezetekben tett látogatások, a testvérek családjaiban közösen elfogyasztott ebéd, a közös utazás lehetőségét nyújtott a kapcsolatok elmélyítésére és közösségépítésre.

Vasárnap délelőtt az egyházterületi központban került sor a két elnökség munkagyűlésére, amelyen a fent említett személyek mellett részt vett Tămășan Horea lelkész, a Dél-Erdélyi Egyházterület pénztárosa, és a beszélgetésekbe Skype-on bekapcsolódott ifj. Szilvási Árpád lelkész, a Tiszavidéki Egyházterület pénztárosa is,

aki betegség miatt nem tudott Marosvásárhelyre utazni. A találkozó lehetőséget nyújtott az eddigi közös munka kiértékelésére, a különböző missziós és adminisztrációs módszerek alkalmazása során szerzett tapasztalatok megosztására. Szó volt a misszió és szombati szolgálat területein folytatandó együttműködésről, melynek részletei a továbbiakban körvonalazódnak. A találkozó délután, a vendéglátók által biztosított közös ebéddel zárult.

A gyülekezetekben tett látogatások és a két elnökség megbeszélései egyaránt testvéri és baráti légkörben zajlottak le. A küldöttségek kifejezték, hogy az evangélium ügye érdekében fontosnak tartják a két egyházterület közötti testvéri kapcsolat ápolását, és annak szükségességét, hogy a szoros együttműködést kiterjesszék a szolgálat egyéb területeire is. ■

Szász Ernő,
titkár, Dél-Erdélyi
Egyházterület

Egységben a szolgálatra!

Az Inter-Európai Divízió osztályközi találkozója

Az Inter-Európai Divízió osztályközi találkozóját az olaszországi Rimini városban tartották meg ez év március 13-a és 16-a között. Az „Egységben a szolgálatra!” jelmondat égisze alatt megtartott találkozón közel 350 személy vett részt. A felszólalások és a kialakult hangulat arra buzdította a jelenlevőket, hogy Jézus Krisztus tanítványaivá és az Ő műve tanúivá váljanak.

Az volt a program célja, hogy egységesítse az egyház erőforrásait és eszközeit ama küldetés elvégzése érdekében, amit az Üdvözítő 2000 évvel ezelőtt bízott ránk. A találkozón jelen voltak az egyház keretén belül működő osztályok: Nevelés, Család, Gyerek, Női Misszió, Keresztény Sáfárság, Vallásszabadság, Szombatiskola stb.

Minden egyes osztály a maga sajátosságával járul hozzá az egyház küldetéséhez. Fennáll azonban annak a veszélye, hogy egy bizonyos ágazat oly mértékben elkülönüljön a többitől, hogy az együttműködés előnyeinek már nem lehet haszonélvezője. Ez a találkozó ennek érdekében az együttműködés azon modelljét szerette volna bemutatni, amellyel megvalósíthatóak közös missziós céljaink.

Légy az Én tanítványom!

Az előadók úgy a plenáris ülésen, mint a kiscsoportos találkozókön felszólították a jelenlevőket: gondolkodjanak el annak jelentőségéről, hogy Jézus elhívott bennünket a tanítványságra.

Megemlíjtjük a találkozó főbb előadóit: Joseph Kidder – Andrews Egyetem, Don MacLafferty – a „Gyerekek mint tanítványok” elnevezésű program koordinátora, Linda Koh – a Generál Konferencia Gyerekosztályának igazgatója, Eliane és Willy Oliver – Családi Osztály, Bill Knott – az Adventist Review folyóirat főszerkesztője, Derek Morris – Generál Konferencia, Ella Simmons – a Generál Konferencia alelnöke.

„Lelkesítő és felüdítő találkozó volt” – mondta Pedro Torres, a spanyolországi Kommunikációs Osztály igazgatója. A németországi Sascha Schuster, a Reménység Hangja Rádió munkatársa elmondta, hogy megható volt látni, ahogyan a felszólalók sikeresen közvetítették a bibliai igazságokat. „Nem is olyan egyszerű – mondta Schuster – a posztmodern időkben évszázados üzenetet hirdetni. A meghívottak a Biblia tanításait sikeresen tárták a XXI. században élő keresztény emberek elé.” Egy másik résztvevő pedig így vélekedett: „Az odaszentelődségi felhívások különösen ösztönzőek voltak.”

Egységre van szükség

A találkozón elhangzott az a javaslat, hogy minden gyülekezet válasszon egy személyt, aki felügyelje az összes osztályt, hogy azok egy csapatként dolgozhassanak a közös cél elérése érdekében. Ajánlották, hogy a bizottságok ne pazarolják hiábavalóan az időt, hanem inkább a missziómunkára összpontosítsanak. „A különböző osztályoknak együtt kellene dolgozniuk, mivel egy a céljuk és a küldetésük” – mondta Gabriel Maurer, az Inter-Európai Divízió végrehajtó titkára, majd hozzátette: „Az egyház növekedése szoros kapcsolatban áll a tagok lelki fejlődésével. A személyes önvizsgálat nyomán felfedezhetjük, hogy hol van még szükség kiigazításra, javításra.”

Egyházunk különleges figyelmet fordít a gyerekekre és ifjakra. Ösztönözni kell őket, hogy dolgozzanak együtt az idősebb nemzedékkel a missziómunkában. „Reméljük, hogy javaslatunkat minden gyülekezet alkalmazni fogja” – mondta Corrado Cozzi, az Inter-Európai Divízió Kommunikációs Osztályának igazgatója.

„Nagyon sokat dolgoztunk a találkozó megszervezése érdekében” – nyilatkozta Paolo Benini és Corrado Cozzi, akik közvetlenül részt vettek

a szervezésben. „Most a végén megállapíthatjuk, hogy a kitűzött célok nagy részét megvalósítottuk. Ám ez csak a kezdet, mivel figyelembe véve a résztvevők vélekedését, máris a következő találkozó megszervezésén gondolkozunk. Reméljük, hogy azon még több személy vesz majd részt.”

A romániai résztvevők

Örömmel állapíthatjuk meg, hogy a 350 résztvevőből közel 100-an alkották a romániai küldöttséget. Ám azt is megfigyelhettük, hogy több más küldöttség (mint például a spanyol) résztvevői is Romániából elszármazott személyek voltak. Szabó László testvér, a Friedensau Adventista Egyetem tanára egyik felszólalásában megemlítette, hogy jelentőségteljes szerepe volt a romániai adventizmusnak az európai Adventista Egyház megerősödésében és támogatásában. Szabó testvér elmondta, hogy az utóbbi 20 évben közel 14 000 romániai egyháztag települt át divízióink más országába.

A romániai küldöttség három fontos missziós tervet tárt a jelenlevők elé. Az elsőt Daniel Delcea, az Olténiai Egyházterület elnöke mutatta be, a „Missziómunka a nagyvárosokban” című projekttel kapcsolatosan. Delcea testvér beszélt a tagok munkamódszereiről, hozzáállásáról és az egyház kezdeményezéseinek visszhangjairól Craiova városában.

A második hazai tervet, a „Kelj fel és járj!” Egyesület tevékenységét, George Uba és Aurel Burcea testvérek mutatták be. Ez az egyesület a

fogyatékkal élő személyek szükségleteire figyel oda, úgy szociális, mint lelki téren. Paolo Benini, a divízió Szombatiskolai Osztályának igazgatója azt nyilatkozta, hogy szeretné az egész divízióra kiterjeszteni ezt a romániai projektet.

A romániai küldöttség által bemutatott harmadik tervet Norel Iacob testvér, az *Idők jelei* folyóirat főszerkesztője ismertette. Iacob testvér beszélt arról a missziómunkáról, amit e folyóirat által végeznek Romániában. Továbbá beszélt a weboldarról, és a szerkesztőség által kiadott könyvekről is. A jelenlevők nagy meglepetésére mindenki kapott egy példányt az angol nyelvre fordított *Sorsformáló tévhitek* című különkiadásból. A résztvevők közül sokan (Bill Knott, Joseph Kidder is) külön elismerően nyilatkoztak a folyóirat kivitelezési és üzenetbeli minőségéről. Az osztrák küldöttség ki is fejezte azt az óhaját, hogy átvennék az *Idők jelei* című folyóiratot, hogy azt német nyelven kiadhassák.

Magasztaljuk az Urat mindazért, amit tesz az evangélium hirdetése érdekében. Tudjuk azonban, hogy még nagyon sok tennivalónk van, hiszen készülnünk kell az Úr Jézus második eljövételére. ■

ADVENTISTA IMÁDAT ÉS ZENEESTIVÁL

A MENNYNEK ÉNEKELEK

MAROSVÁSÁRHELY – KULTÚRPALOTA

2013. MÁJUS 10-11.

BESZÉLŐK
EMANUEL BAN • DANIEL CHIRILEANU
LAURENTIU GHERGHE

ELŐADÓK

ACORDE • AGAPE • AKORD MEDIA • ALDANA CAZACU • ALEXANDRA CRISAN • AMICUS CHRISTI • BEL CANTO
HARMONY KIDS • LUIZA SPIRIDON • MENORAH • SILVIU ANTONESAI • GRUPUL VOCES

TOVÁBBI RÉSZLETEK ÉS BEIRÁTKOZÁS AZ INTERNETEN

www.cantpentruCer.ro www.facebook.com/CantPentruCer

A hét pecsét

A 4. és 5. fejezetében található Isten-dicsőítés után a Jelenések könyve azonnal rátér a hét pecsétet bemutató szakaszra. Említettem egy korábbi írásomban, hogy a lepecsételt tekerecs, amely Jézusnál van, a történelem pontos, isteni leírását tartalmazza. Ezt a történelmet az Üdvözítő mint Király és Megváltó is a magáénak vallja. Ilyen szempontból értendő a hét pecsétről szóló leírás is. A pecsétek megváltó ítéleteket jelentenek. Az Úr Jézus Krisztus úgy jelenik meg, mint Salamon, az új király az idős Dávid oldalán, akinek meg kell büntetnie Adóniát, Abjátárt és Sémeit, apja hűtlen szolgáit (lásd: 1Kir 2). Ám itt Jézus megváltói minősége is nyilvánvaló. A hét pecsét a hitetleneket, vagy akár az egyházat sújtó mennyei ítéletet jelenti. Ellen White¹ szerint amikor az emberek elhanyagolják a teremtés művét és Isten Igéjének feddő szavait, akkor az Úr kénytelen ítéletei által szólni némelyekhez. A hét pecsét lefedi időben a Jézus mennybemenetele és megkoronázása (Jel 3:21; 5), valamint a dicsőséges eljövetele (Jel 6:15-17,19) közötti időszakot.

A négy lovas

A hét pecséten belül az első négy természetes módon önálló alfejezetet alkot. Jel 6:1-8 versei négy egymást követő jelenetet mutatnak be, amelyek akkor következnek be, amikor Jézus felnyitja a pecsétet. A négy lelkes állat egy-egy lovasról szól a színre.² A lovak és a lovas háborút jelképeznek (Zak 1:9-15; 6:6-8; Jel 9:17). Ez a mennyei háború a törvénytelenység ellen irányul, és az a tény, hogy a négy lovas csak a trónteremben levő kérubok hívására áll elő, nem azt jelenti, hogy Isten kiárasztja a Jel 6:3-8 verseiben leírt ítéleteket, hanem azt, hogy megengedi a politikai és katonai vezetőknek, hogy úgy végezzék munkájukat, hogy az megegyezzen az Ő tervével.³

Az első lovas egy fehér lovon ül, kezében íj, fején korona „és kijöve győzve, és hogy győzzön” (Jel 6:2). Ez a lovas egy másféle háborút jelképez, az evangélium győzelmét, amely Krisztus

keresztén vívott győzelmével kezdődött, és az egyház végső diadalával éri el beteljesedését (Jel 3:21; 12:11). Az első lelkes állat (amely hasonló egy oroszlánhoz) a Júda törzséből származó Oroszlánt szólítja.

A másik három lovas az evangélium elutasításának következményeit jelképezi: fegyver, éhség, döghalál és vadállatok.⁴ Ez Istennek „négy nehéz ítélete” (Ez 14:21), amelyek megjelennek 3Móz 26:21-26 és 5Móz 32:41-43 verseiben is, azzal a céllal, hogy megtérésre vezessék azokat, akik hallják az evangéliumot, mégis elutasítják azt. A második lelkes állat pedig, amely egy borjúhoz, egy áldozati állathoz hasonlít, így szól a kardhoz, amely szedi áldozatait: „Jöjj!” (Jel 6:3-4). Itt nem csupán vérontásra kellene gondolnunk. Jézus figyelmeztetett, hogy ha elfogadjuk Őt személyes Megváltónknak, ez nem csak békét eredményez, hanem fegyvert és meghasonlást is (Mt 10:32-36). A harmadik lovas egy ember ábrázatú kérub vezet be, és egy általános kép tárul elénk, ami az evangéliumot elutasító emberek szegénységét jelképezi (Jel 6:5-6). „A búzának mércéje egy dénár”, ami azt jelentette, hogy az akkori időben egy napi kereset árába került egy adag búza, ám ez is szűkösen volt elég egy személy számára, arról nem is beszélve, hogy a család többi tagjának semmiképp sem volt elegendő. Itt is megfigyelhetjük, hogy nem feltétlenül a fizikai kenyér hiányáról van szó, hanem az Isten Igéjének hiánya miatt beállt éhségről (Ám 8:11-12). A negyedik lelkes állat (amely sashoz hasonlít) szólítja a negyedik lovas, amely Halálnak nevezetik és halált hoz magával (Jel 6:8). Ahogyan említette az Úr Jézus is, „ahol a dög, oda gyűlnek a keselyűk” (Mt 24:28). A pecsétek jelképeinek értelmezései arra köteleznek, hogy ne fizikai halált, hanem inkább lelki hanyatlást és halált értsünk ezek alatt.

Szövegtől a történelemig

Azt hiszem, a Jelenések könyvének minden olvasója szeretné tudni, hogyan is alkalmazandó

a történelemre az első négy pecsét. Paulien – és később Stefanovic is – azt állítja, hogy a négy lovas a keresztény korszak általános tulajdonságait írja le, valamint e korszak kezdetének különböző irányzatait.⁵ Ennek értelmében az apostoli korszak hűségének helyét átveszik a belső konfliktusok, a Szentírás utáni éhség és a lelki halál időszaka, amely a Konstantin korszak után kezdődött és a Középkorban érte el mélypontját. Régebbi adventista bibliakutatók a Jelenések könyvében a négy lovasat a keresztény történelem négy egymást követő pontos időszakaként emlegették.⁶ A szöveg történelmi alkalmazhatóságára nézve újdonság az, hogy el kell ismernünk, hogy a Jel 6:1-8 versei nem csupán az egyházi, időszakos változásokra utalnak, hanem általános tulajdonságokra is, amelyek minden korszakban az evangélium hirdetését kísérték.

Az ötödik és a hatodik pecsét

A következő két pecsét elvezet bennünket a történelem lezárulásáig. Az ötödik pecsét a vértanúk kiáltása, hiszen vérük, az Ábel vérével együtt (1Móz 4:10) Istenhez kiált igazságért (Jel 6:9-11). Az egyik legfrissebb adventista Jelenések-magyarázat szerint az ötödik pecsét időben az 1517–1798-as időszakra tehető.⁷ Ám ez a periódus túl rövid ahhoz, hogy befogadhatná a szentek véérért vétkes Babilon összes áldozatát (Jel 18:20,24). Az ötödik pecsét az advent előtti ítélet részét képezi. A vértanúk fehér ruhákat kapnak, ami megigazítást és helyreállítást jelent.⁸ A még életben levő szentekről nem esik szó, mivel a hatodik pecsét idején – amikor Jézus eljön a felhőkön – az elveszettek felteszik a nagy

kérdést: ki állhat meg a Bárány haragjának napján? Erre a kérdésre a következő számban találunk majd választ. ■

1. Lásd: Ellen White, *Pátriárkák és próféták*, 587. old.
2. A Károli fordítás szerint a lelkes állatok ezt mondják: „Jöjj és lásd”, ez a felhívás Jánoshoz szól. Ezzel szemben a régebbi kéziratok a felszólító „Jöjj” szót tartalmazzák, amely fellelhető a modern fordításokban is (*NIV, French Bible en français courant, Zürcher Bibel*) és amely mintegy színre szólítja a négy lovasat.
3. Lásd: Ellen White, *Az utolsó napok eseményei*, 242. old.
4. Ranko Stefanovic, *Revelation of Jesus Christ* (Berrien Springs, Michigan: Andrews University Press, 2002), 225. old.
5. Jon Paulien, “The Seven Seals,” *Symposium on Revelation – Book I*, ed. Frank B. Holbrook (Silver Spring, MD: Biblical Research Institute, 1992), 233–234. old. Stefanovic, 236. old.
6. Uriah Smith, *The Prophecies of Daniel and the Revelation* (Mountain View, California: Pacific Press Publishing Association, 1944), 425–432. old. Roy Allan Anderson, *Unfolding Revelation* (Mountain View, California: Pacific Press Publishing Association, 1953), 63–68. old. Alberto R. Treyer, *Apocalypse Seals & Trumpets* (Distinctive Messages, 2005), 41–151. Már Smith idejében is úgy tartották, hogy a négy lovas úgy egymást követő, mint egyetlen időszakot is jelképez. Lásd: Milton G. Wilcox, *The Seven Churches and the Seven Seals* (Oakland, California: Pacific Press Publishing Co., 1904), 27. old. Lásd: C. Mervyn Maxwell, *God Cares* (Boise, Idaho: Pacific Press Publishing Association, 1985), 2:185. old.
7. Kenneth Mathews, *Revelation Reveals Jesus* (Greenville, Tennessee: Second Coming Publishing, 2012), 1:349. old.
8. Desmond Ford, *Crisis* (New Castle: Desmond Ford Publications, 1982), 2:373, 772. old. (n.50).

Laurențiu Moț,
Újszövetség-tanár,
Adventista Teológiai
Intézet

Közelkép az **Amicus Christi** énekegyüttesről

Olvasóink közül sokan jól ismerik énekeiket, láthatták fellépni őket élőben vagy felvételen. Bizonyára sokunk nevében mondhatom: a szívünkhöz nőttek. Velük kapcsolatban a legelső és legutóbbi zenei élményem ugyanaz: alázatos, komoly, de életvidám bizonyosságtevés. Olyan, ami megérinti, Istenhez emeli az emberek lelkét. Ők valóban Krisztus barátai.

E lapszámunkban megismerhetjük őket közelebről: Bartha Sándor az együttes születéséről, múltjáról és jelenéről mesél.

Az *Amicus Christi* énekegyüttes 1990-ben alakult, a marosvásárhelyi „B” gyülekezetben. Alapítója és ötletgazdája a kiváló zenei érzékkel rendelkező Gherman Nicu volt, akihez további alapító tagok csatlakoztak: Stochița Camelia – zongorista és szövegíró, Hoța Magdolna – zongorista, Breja Mioara, Vass Imola, Bartha Annamária, Gálfi Árpád és Bartha Sándor.

Próbáltunk valami újat megvalósítani. Tájainkon legalábbis nem volt hagyománya a kisebb énekegyütteseknek, inkább nagyobb létszámú kórusokban énekeltünk. A határok megnyitására

val kitekintést nyertünk külföldi egyházi előadók, együttesek tevékenységeire és ez készített bennünket is belevágni az ismeretlenbe.

Ugyanakkor igény is mutatkozott tevékenységünk iránt, mivel számos evangelizációt szerveztek kisebb-nagyobb településeken, és ezekre az alkalmakra könnyebb volt egy kisebb csapatot mozgósítani, mint egy nagyobb kórust.

Nemsokára csatlakozott a csapathoz Roșca Viorel, majd többen is megfordultak közöttünk. Szívesen emlékezünk az azóta sajnos már elhunyt Pop Ibolyára. Az idők során az *Amicus Christi* tagjai voltak: Blotor Răzvan, Boia Claudiu, Kiss Lucica és Gálfi Erzsébet, aki ma is tagja a formációnak.

Magyar és román nyelvre fordított, zömében angol dalokat dolgoztunk fel, de számos régi advent himnusz, klasszikus művet is megszólaltattunk. Az Úr megáldott, mert csapatunkat két nagyon jó zongorista, de román és magyar szövegírók is erősítették. Ez nagy segítség volt. A 90-es évek derekán induló adventista alkotási fesztiválok (Bákó, Ploiești) természetesen részt vettünk. Minden alkalommal díjjal térünk haza. Az elsőt, '94-ben csak mi képviseltük Erdélyt. Bukarestben, Craiován és a Moldvai Egyházterületben akkoriban már összeforrt együttesek tevékenykedtek. Meghívást kaptunk különböző egyházi összejövetelekre, országos ifjúsági kongresszusokra, egyházterületi találkozókra. De szívesen elfogadtuk kis gyülekezetek, csoportok meghívásait is, bárhol megjelentünk, ahol szükség volt ránk.

1995 – Adventista
Alkotási Fesztivál, Bákó

Munkánk megkoronázásaként sikerült két hangfelvételt is készíteni a bukaresti Vocea Speranței stúdiójában. 1997-ben készült el a román nyelvű *Tot mai aproape*, majd egy évvel később a *Csak érted, Uram* című magyar nyelvű hangfelvétel, amelyet akkor még szalagra rögzítettünk.

Aztán egy évtizednyi tevékenység után úgy tűnt, hogy alábbhagyott a lendület, a lelkesedés. Ráadásul időközben néhányan külföldre távoztak, ezért 2000-ben az *Amicus Christi* lehúzta a redőnyt. És talán így is maradt volna minden, csak hogy az Úrnak más volt a terve. 2005-ben új lelkész költözött gyülekezetünkbe, Topor Gyula személyében. Ő bátorított, hogy újjá kellene éleszteni az együtttest. De hát a régi csapatból csupán négyen maradtunk: Árpád és felesége, Erzsébet, meg a feleségem, Annamária, és én magam. Csatlakozott hozzánk a lelkész felesége, Krisztina, és így újra elkezdtük a próbákat. Evangelizációkon, istentiszteleteken énekeltünk, eleinte még kíséret nélkül. Ám nemsokára Orchidea lányom, alig 14 évesen már készen állt arra, hogy belevesse magát a „mély vízbe”, és így zongorakísérettel folytattuk, igaz, kisebb léptékben a tevékenységet.

Topor Gyula lelkészünk szívesen hallgatta végig a próbáinkat, mígnem egy nap ő is hozzánk csatlakozott az éneklésben, majd a Gálfi család nagyobbik fia, Hunor is basszust éneklő édesapja támogatására szánta el magát. Így kezdett lassan kialakulni az új *Amicus Christi*. Előkerültek a régi partitúrák, újabbakat szereztünk be, szövegek íródtak.

Igazi áttörést jelentett a 2009-es év. Tavaszra különleges programmal álltunk elő. Az ötlet nem tőlünk származott, hanem a kiválóan szavaló Puskás Győző kért fel arra, hogy egy közös húsvéti verses-zenés előadást készítsünk. Így készült el abban az évben az *Isten kezében* című, 50 perces előadás, amit a marosvásárhelyi Maros Művészegyüttes előadótermében adtunk elő. Nagy meglepetés és egyben öröm volt számunkra, hogy nagyon sok nem adventista személy jött el meghallgatni bennünket. Azóta ez, a különben egy alkalomra szánt előadás több mint 50-szer megismétlődött Erdély különböző helységeiben, falvaiban, de a határon túl, Magyarországon és a Vajdaságban is. Csofalkozásunkra református, katolikus lelkészek, gyülekezetek kerestek meg és kérték, hogy látogassunk el hozzájuk is ezzel a műsorral. Szívesen tettük, és szívesen tesszük ma is. Már az idén

is két különböző helység református gyülekezete hívott meg ezzel a programmal. Ezek olyan alkalmak, amikor megnyílik Isten előtt az emberek szíve, lelke, amikor fogékonyabbá válnak a lelki dolgok iránt. Ezért igyekszünk eleget tenni minden felkérésnek. Erről az előadásról is készült hangfelvétel, és DVD is.

1998

Ezen felbátorodva készültünk ugyanazon évben a karácsonyra. Késő ősszel a Marosvásárhelyi Rádió jóvoltából stúdiófelvételt készíthettünk, *Betlehemi csillag* címen. Az ünnepi hangversenyt pedig már a Kultúrpalotában szerveztük meg, amelyre közel 800 személy jött el. A következő évben újabb húsvéti verses-zenés előadásra készültünk, ezúttal *Isten békéje* címmel. Szintén telt házas koncertet tartottunk a Kultúrpalotában. Az Úr kegyelmét tapasztalhattuk és tapasztaljuk továbbra is, hiszen egyházunkon kívüli emberekhez szólhatunk, énekelhetünk, bevonhatjuk őket az Isten-dicsőítésbe.

Ez idő alatt szinte önkéntelenül vállaltunk fel egy újabb feladatot: gyermekeink fokozatos bevonását a tevékenységbe. Kegyelmi állapot ez, mivel három család tagjai alkotják az együtttest, és mindhárom családban két-két gyerek van. Ők általában minden kiszállásra velünk tartanak, sőt a próbákon is, mert gyakran tartunk próbát egyikünk, másikunk otthonában. Ezért mondhatni, hogy belélegzik a zenét. Néha ők is előadnak egy-egy énekszámot. Már nevük is van: *Amicus Christi jr.* A munkánknak talán ez a leg-

szébb része, hiszen együtt énekelhetünk gyerekeinkkel, taníthatjuk, hallgathatjuk őket. Ott nőttek fel a közös utazásaink, kiszállásaink, koncertjeink, próbáink alatt. Az idő telik, így már a hat gyerekből egy kivételével mindannyian az *Amicus Christi* „hivatalos” tagjai: Orchidea – zongora, alt; Izabella – szoprán; Karola – alt; Hunor és Lóránd – basszus. De már részt vesz a próbákon a legkisebb, Dániel is, és könnyedén megtanul bármilyen nehéz partitúrát. Ez a legnagyobb örömünk. A zene, az éneklés nemes foglalatosság, és ha Isten dicsőítésére használjuk, akkor többszörös áldást jelenthet.

Az *Isten békéje* című hangfelvétel és koncert DVD-jének elkészítése után 2011-ben, szintén a Marosvásárhelyi Rádió munkatársának, Kacsó Tibornak a segítségével készítettük el az első, kimondottan csak énekeket tartalmazó CD-t, *Csilagok közt van egy ország* címmel.

Hálásak vagyunk az Úrnak, hogy megsegített eddigi munkánkban. Mindig kirendelte az anyagiakat a felszerelésre és a koncertek, előadások megszervezésére, hisz mindig díjmentes belépést tudtunk biztosítani, ami szintén hála kötelez bennünket. Mindegyikünk dolgozik, és szabadidejét szenteli erre a munkára. Sokszor úgy érezzük, hogy túl nehéz, túl fárasztó, de az Úr mindig ad egy újabb lendületet. Tervünk az, hogy amíg az Úr erőt és hangokat ad, együtt énekeljünk gyermekeinkkel, dicsérjük az Ő nevét és örömet szerezzünk az embereknek.

2009 – Gyergyószentmiklóson, Puskás Győzővel

Az Amicus Christi néhány tagját kérdeztük arról, hogy mit jelent számukra ez a tevékenység

Topor Krisztina – alt

Néha küzdelmet, mivel időt kell szakítani rá a sok más teendő között, de ennek ellenére sok örömet is, hiszen számos szép tapasztalatot szerzünk, és sok emberrel kerülünk baráti kapcsolatba. Nagyon jó módszer, mert jó zenére taníthatjuk gyermekeinket. És itt minden *Amicus Christi* gyerekre gondolok. Megtanuljuk elviselni egymás jó és rossz tulajdonságait – mert van bőven –, és úgy érzem, hogy már egész jól alkalmazkodunk egymáshoz.

Gálfi Árpád – basszus

Ez egy eszköz, amely által elmondhatom a felebarátomnak, hogy Jézus meghalt érte és értem, és hogy Ő örök életet ígér mindannyiunk számára. Alapító tagként több szakaszt éltem át, és minden időszakban valami mást jelentett számomra az *Amicus Christi* tagjának lenni. Kezdetben ismerkedést jelentett a többi taggal és ezzel a zenei gyakorlattal, aztán egy tevékenységet, ki kapcsolódást, ma azonban már lelki táplálékot és gyermekeink istenfélelemre nevelését jelenti. Ki merem jelenteni, ez a tevékenység egy felszállópálya a menny felé. Nagyon szeretnék társaimmal együtt belépni a menny kapuján és kézen fogva együtt énekelni egyik kedvenc, családi énekünket. És ha kíváncsiak arra, hogy a jövőben mit fog jelenteni számomra az *Amicus Christi*,

nagyon remélem, hogy egykor majd örömmel számolhatok be arról, hogy nem volt hiábavaló, és nem volt kárba vesztett idő együtt énekelni a gyerekekkel. Szerintem a legjobb befektetés – lelki értelemben véve is – a gyermek. Remélem, és hiszem, hogy ott lesznek velünk együtt a mennyben. Boldog lennék, ha majd évek múltán ugyanerre a kérdésre ők is hasonló módon válaszolnának.

Hozzátennem – mint legidősebb tag –, elég nehéz elviselni azt, hogy felnőnek a gyerekeink, és néha már ők tanítanak bennünket. Ezt azért csak halkán mondtam.

Topor Gyula – tenor

Számomra kikapcsolódás, nagyon kellemes, felüdítő társalgás barátaimmal. Én mindig azt szeretném, hogy minél gyakrabban találkozunk és énekeljünk. Számomra a próbák sokszor jobbák, mint az előadás, mert nyugodtabb, kellemesebb a légkör, még viccelődünk is néha, beszélgetünk, és persze nincs annyi stressz. Nekem nagy fejlődést jelent az éneklés terén az, hogy az *Amicus Christi* tagja lehetek.

Bartha Orchidea Evelyn – zongora, alt

Az *Amicus Christi* gyerekkorom óta életem fontos része, de 2006-tól vagyok „teljes jogú” tagja. Az évek során rengeteg felemelő tapasztalatot szereztünk együtt. Úgy érzem, a három család már egy nagycsaládot alkot.

Fiatalként sokszor megterhelőnek tűnik egy ilyen családhoz tartozni. De szüleink mellett megtanultuk a zene által átadni az embereknek azt, ami a szívünkben van. És mi más lenne a szívünkben, mint a vágy, hogy egykor fent legyünk abban az országban, amely a csillagok között van. Én a nagy családommal együtt ott szeretnék lenni.

Bartha Sándor – tenor

A zene fontos számomra. Már gyerekkorom óta életem része, jobban mondva része vagyok. Gyülekezetünkben mindig is pezsgő volt a zenei élet, így én sem maradhattam ki belőle. A többi gyerekekkel együtt próbálgattuk zenei szárnyainkat a gyerek-, majd később a serdülő kórusban. Aztán, mint szinte minden „B” gyülekezeti fiú annak idején, én is befűjtam a trombitába a gyülekezeti fúvószenekarban. Ezek mind meghatározó zenei élmények voltak. Az *Amicus Christi* azonban egy kicsit mindennél másabb. Egyfelől talán azért, mert mindenkire nehezebb feladat hárul, mint egy nagyobb létszámú kórusban, mivel sok esetben egyedül kell helytállnia a szólamában. Másfelől pedig bizonyos mértékben

Gyerekeink

alkotói munka. És kisebb csapatban ez jobban tudatosul. Állítom, hogy eddig ez a legnehezebb zenei feladat, amire vállalkoztam. Sokszor tényleg nehéz, hisz emberek vagyunk, nem pedig tökéletes angyalok. A lelki sikerek az égbe emelkednek, de a bukások, a hibák mindig visszarántanak a földre. És ez sokszor fájdalommal jár. De talán épp ez a szép benne. Szép, mert sok örömet, és persze bánatot éltünk meg együtt. Szép, mert sok-sok évvel ezelőtt úgy mentünk próbára, hogy magunkkal vittük a kisgyerekeinket, mert nem volt kire hagyni őket. Legalábbis én akkor nem is álmodtam, hogy egyszer majd együtt énekelek a lányaimmal. Emiatt jelent olyan sokat számomra. Kívülálló személynek talán nem jelent többet, mint egy éneklő csoportot a sok közül, mert hála az Úrnak, ma már sok kiváló, és nálunk sokkal jobb énekegyüttes működik szűkebb hazánkban is.

Ma már túlnyomó részt a következőket jelenti számomra az *Amicus Christi*: közösséget, családot, gyerekeket, felnőtteket, súrlódásokat, örömeket, könnyeket, vidámságot, gyomorideget, beteljesülést, fejtörést, örömeleklést.

Azt tanácsolom minden *Adventszele* olvasónak, hogy sokat énekeljen. A zene, az ének egy olyan lelki, és egyben testi gyakorlat, amely úgy pendíti meg a lélek húrjait, ahogyan semmi más nem képes rá. Énekeljetelek otthon, a családban, a gyülekezetben, bárhol, ahol alkalom adódik rá. Nemsokára eljön az a nap, amikor nem akárkivel, hanem magával az Úr Jézussal lesz alkalomunk együtt énekelni. Erre a napra készüljünk és próbáljunk teljes szívvel. ■

Bartha Sándor az *Amicus Christi* énekegyüttes zenei vezetője.

Az 1957-es lelkeszi „továbbképző” tanfolyam

Folytatjuk az Adventista Egyházban a kommunizmus ideje alatt bekövetkezett események ismertetését. Az alábbiakban kitérünk a rezsimek a hitalapelveink elleni támadásai nyomán kialakult lelkeszi ellenállásra.

Az Unió elnöke, Ștefan Năilescu, engedélyt kapott a Vallásügyi Osztálytól, hogy 1957. szeptember 13-a és 25-e között Bukarestben szervezzen lelkeszi „továbbképző” tanfolyamot. Hasonló találkozót 1938 óta nem szerveztek. A tanfolyam lehetőséget adott a lelkeszek és a kommunista rezsim képviselői közötti heves vitára. A találkozón szó esett a szombat megtartásának szükségességéről a munkahelyen, a katonaságban és az iskolákban. Az állami megbízottak Ștefan Demetrescut, Victor Diaconescut és Georghe Graut tartották a fő „agitátoroknak”.

„Kényelmetlen” kérdések

Az Unió vezetősége által felvetett kérdések tulajdonképpen a lelkeszek elégedetlenségét és felháborodását fejezték ki a rezsim által bevezetett megszorításokra.

Emilian Niculescu, Segesvár: „Mi a prozelitizmus meghatározása?”

Gheroghe Pițurlea, Vatra Dornei: „Jogos az, hogy szombaton iskolába kell küldenem a gyerekeimet? Kötelezhetnek-e arra, hogy szombaton iskolába küldjük őket?”

Ștefan Demetrescu: „Ha közölünk valaki nem tartaná meg Isten parancsolatait, ez feljogosítana mindannyiunkat, hogy mi is úgy tegyünk?” (Ezzel arra utalt, hogy ha a vezetőségből valaki nem tartaná meg a parancsolatokat.) „Olvastam az újságban, hogy az ENSZ közgyűlésén egy szovjet képviselő felszólalt az ellen, hogy a dolgozói érdekképviseletbe az állam politikai képviselőt akart delegálni. Ezt ő rendőrségi túlkapásnak nevezte. Tudni szeretnénk, hogy az a tény, hogy a

bizottsági üléseinken jelen van egy megbízott is, nem jelent-e rendőrségi túlkapást.” Ám nem folytathatta beszédét, mivel Ștefan Năilescu felhívta a figyelmét, hogy felszólalása „nincs napirenden”.

Moldován Vilmos, Kolozsvár: „Van-e olyan törvény, amely megtiltja más vallásúaknak, hogy részt vegyenek az istentiszteleteinken? Ha egyenlőség van a vallások között, akkor miért nincs jogunk bármelyik napon összegyűlni istentiszteletre? Nevezhetnek-e még bennünket szektának, és ez nem jelent kihágást? Van-e joga az államnak arra, hogy a gyülekezet élére kinevezzen egy személyt, akit aztán meg kell választani?”

Ion Petrescu, Suceava: „Azt beszélnek tagjaink, hogy az egyház vezetősége a felekezet érdekei ellen dolgozik, és nem áll ki határozottan az új imaházak építése mellett. Bár a tagok túrnek és hallgatnak, a Vallásügyi Osztály megbízottai jelentéseket készítenek róluk. Amikor a béketüntetések szólnak fel, helyes, hogy némely nemzetet kritizálunk, míg másokat dicsérünk? Kapunk-e állami támogatást, vagy adományaink jutnak az államkasszába?”

Ion Popescu, Suceava: „Mivel magyarázható, hogy egyes tagoknak felbontják a munkaszervezését, és gyerekeket tesznek ki az iskolából azért, mert nem mennek szombaton iskolába?”

Titu Cazan, Beszterce: „Az 1948-ban kiadott vallásügyi törvény vallásváltás esetén megkövetel bizonyos formalitásokat? Kinek van joga visszavonni egy gyülekezet működési engedélyét?”

A rendszer és az egyház „ellenségei”

A találkozó végén felszólalt a Vallásügyi Osztály képviselője. Jelentésében a továbbképzést tartó Vasile Moisescu kifejtette, hogy az „agitátorok” által felvetett kérdésekre megválaszolt „a törvény értelmében, és ahol nem állt rendelkezésre pontos törvényes előírás, a logika alap-

Nagyenyed Kálváriája – az egykori politikai foglyok tiszteletére állított műemlék

ján, és hogy még hatásosabb legyen, érvelésemet bibliaszövegekkel is alátámasztottam.”

A jelentéstevő sajnálatát fejezte ki azért, hogy az ügyosztály által jóváhagyott tanfolyamot „aheyyett, hogy rendeltetészerűen a lelkészek ideológiai szintjének emeléséhez használták volna, a rendszer ellenségei és a felekezet hiteltelen képviselői bojkottálták. Ezek a rosszakarók ártanak, úgy az államnak, mint a felekezetnek. Az ország polgárai vagytok, és kötelességetek alávetni magatokat az ország törvényeinek. A Szentírásban is megtalálhatóak ezek a kötelességek. Számos idézet figyelmeztet az ország és annak vezetői iránti lojalitásra. Aki azt állítja, hogy országunkban lábbal tiporják a felekezeti szabadságot, az a szocialista elvek, de az egyház ellensége is, mivel áthágja a Szentírás parancsait. Ők a Szentírás által is említett képmutató farizeusok, akiket Jézus kíméletlenül ostromozott minden prédikációjában.

De vannak háttérben levő agitátorok is. Őket a sötétben mindent felfaló természetekhez hasonlíthatjuk, akik az egyház egységét támadják.”

Ugye, mennyire törődtek a rendszer képviselői az „egyház érdekeivel és egységével”!

A rendszer „feloldozásai”

Továbbá kifejtette azon véleményét is, hogy ha minden vallás az általa megünnepelt napon

szertne gyülekezni, akkor különféle szabadnapokat kellene elrendelni – pénteket a muzulmánoknak, szombatot az adventistáknak és a zsidóknak, és vasárnapot a többi vallásúaknak. „Meg kell értenünk, hogy egy fiatal köztársaság vagyunk a szocializmus építésében, és még nem értünk el olyan gazdasági fejlődési szintre, hogy megengedhetnénk magunknak egy háromnapos munkaszünetet – amely minden vallást kielégítene. Még ha nem is vehet részt minden szombaton az összes adventista munkás az istentiszteleteken, ha váltásban dolgozik, így is elég gyakran ott lehet a gyülekezetben.”

A megbízott felfogása szerint „nem jelent hitalapelvei kihágást az, ha a hívő nem jár gyülekezetbe, mivel a Szentírás felmenti őt ezen kötelezettsége alól. Maga Jézus mondta a samáriai asszonynak: 'eljő az óra, amikor sem nem ezen a hegyen, sem nem Jeruzsálemben imádjátok az Atyát. De ki tiltja meg a szombaton dolgozó vagy katonai szolgálatot végző személynek, aki nem tudott elmenni a gyülekezetbe, hogy egy sarokba félrevonulva imádkozzon, ha a lelke arra indítja?’

A lelkiismeretet így manipuláló egyének azt hitték, hogy „tökéletes” megoldást kínálnak. Milyen „jó szándékkal” magyarázták a Szentírás fontos tanításait, azt gondolva, hogy ezek elkerülik a Bibliát tanulmányozók figyelmét!

A vallásügyi „irányító” igen egyedi és érdekes magyarázatot adott az adventisták munkaszerveződésének felbontására vonatkozóan is. „A teremben egyesek azért hangoskodtak, hogy némely adventistának a hite miatt felbontották a munkaszerveződését. Ez nem igaz. Elszigetelten történt ilyesmi, de nem az illető hite miatt, hanem azért, mert szombaton nem jelent meg a munkahelyén, ám ezért nem az üzem vezetői hibáztathatók, hanem azok az agitátorok, akik az illető személynek ezt a magatartást tanácsolták.”

Hasonló magyarázatot adott az iskolából kített tanulók esetére is. „Az agitátorok és a szülők hibája ez, akik erre tanácsolták a gyereket, vagy egyszerűen kényszerrel tartották otthon. Ők az erkölcsi tettesek, a gyerekek csak ártatlan áldozatok.”

Az 1957-es lelkészi tanfolyam az adventista ellenállás szép és magasztos pillanata volt a kommunista rezsim elnyomó intézkedéseivel szemben, és újból lerántotta a leplet az ateista ideológia álnokságairól. ■

Gheorghe Modoran az Adventista Teológiai Intézet egyháztörténelem tanára.

Április 6. – a könyvevangélisták szombatja

„...bízhatok az ő prófétáiban, és szerencsések lesztek!” (2Krón 20:20 u. r.)

Munkavállalás – „Isten a könyvevangélista munkát eszközként rendelte, amely által bemutatható az embereknek a könyveink lapjain található világosság.” (Könyvevangelizálás, 11. old.)

Fontos és sikeres módszer – „Megfelelő vezetés mellett a könyvevangelizálási munka a legmagasabb fokú missziós tevékenység, jó és sikeres módszer, amellyel az emberek elé tárhatjuk a jelenvaló igazságot.” „Ha meghatározhatnánk, hogy melyik munka fontosabb, akkor az az lenne, amelyik által felkínáljuk kiadványainkat az embereknek, hogy ezzel is a Szentírás tanulmányozására serkentsük őket.” (11. old.)

A könyvevangelizálás célkitűzései – „Kiadványainknak az a szent küldetése, hogy tisztán és egyszerűen mutassák be hitünk lelki alapját.” Ezeknek kell „rávilágítaniuk a jelenvaló igazságra” és „egy népet felkészíteniük az Úrral való találkozásra.” (7–10. old.)

Könyvevangélista kampányok – „A könyvevangélisták utazzanak külföldre is.” „Irodalmunk terjesztése érdekében könyvevangélista kampányok megszervezésén dolgozzatok...” „E munkát végeznünk kell. Közel a vég. Már eddig is túl sok idő veszett kárba, mialatt terjeszteni lehetett volna e könyveket. Árusítsátok ezeket közeli és a távoli helyeken. Szórjátok szét, mint ősszel a faleveleket a szél. Ezt a munkát folytatni kell, és senki sem tilthatja meg.” (12., 24., 71. old.)

Egészségügyi missziómunka – „A könyvevangélisták tanuljanak meg egyszerű kezelési módszereket..., hogy orvosi missziómunkát végezhesenek.” „Ha a munka eme vetületére is kellő figyelmet fordítottok, sok ember elméjében eloszlattjátok az előítéleteket... Amikor megis-

mertetitek az emberekkel az egészségügyi reformot, előkészítitek az utat a jelenvaló igazság befogadása előtt.” (75., 110. old.)

A könyvek árusítása Isten munkája – „Kiadványaink terjesztése mozgóárusok által az egyház evangelizációs munkájának fontos és egyben jótékony területe.” „A könyvevangélista sose felejtse el, hogy amikor igazságot hirdető könyveket árul, akkor Isten munkáját végzi.” (12., 14. old.)

A legjobb nevelés az ifjak számára – „Az Úr felszólítja ifjainkat, hogy vállaljanak misszió- és könyvevangélista munkát...” „Az ifjak akkor részesülnek a legjobb nevelésben, ha belépnek a könyvevangélisták soraiba és házról házra járva dolgoznak.” „Ha a könyvevangélista munkát az emberekkel való személyes munkával ötvözik, gyarapodnak talentumaik, és gyakorlati módon megtanulják azt, amit sosem tanulhatnának meg az iskolában. Az ily módon elsajátított ismereteket joggal nevezhetjük a legmagasabb fokú képzésnek.” (20., 30–31. old.)

Könyvevangélisták minden gyülekezetben – „Isten minden gyülekezetből embereket hív el a könyvevangélista munkára.” „Sosem volt szükség több munkásra, mint napjainkban. Tagjaink sorában vannak testvérek és testvérnők, akiknek vállalniuk kell ezt a munkát.” „Akik ebben az időszakban komolyan veszik a könyvevangelizálást és a munkának szentelik életüket, sok áldásban részesülnek.” (17., 21–22. old.)

Egyesek nem értik és nem is értékelik ezt a munkát – „Közömbös szemlélő talán nem értékeli, és nem találja fontosnak e munkát. Azt hiszi, hogy ez is csak egy veszteséges vállalkozás, egy sosem értékelt küzdelmes és önfeláldozó élet. Ám Jézus szolgálja mindebben a keresztről áradó

fényt látja. Áldozatvállalásai összehasonlíthatatlanul kisebbek az Úr áldozatánál, és örömmel lép az Ő nyomdokaiba.” (17. old.)

Ez a munka ugyanolyan fontos, mint az igehirdetés – „E munka jelentősége ugyanolyan, mint a prédikálásé. Egyaránt szükség van úgy a prédikátor személyére, mint a néma hírnök (könyv) jelenlétére, hogy véghezvihessünk az előttünk álló munkát.” „Tisztelni kell a bölcs könyvevangélistát, aki féli Istent és szereti az igazságot, mivel az evangélium lelkészével egyenrangú pozíciót tölt be.” (12., 40. old.)

A misszionárius lelkész – „Az evangélista lelkész, aki könyvevangélista munkára vállalkozik, éppen olyan fontos munkát végez, mint amikor szombatról szombatra a gyülekezet előtt az evangéliumot prédikálja. Isten éppen úgy tekint a könyvevangélistára, mint a hű lelkészre.” (41. old.)

Az év könyve – „A nagy küzdelem című könyvet erőteljesen terjeszteni kell..., mert minden más írásomnál tisztábban fogalmazza meg a figyelmeztetést a világ számára...” „Nem gondoljátok, hogy az embereknek szükségük van az itt bemutatott igazságokra?... Biztos vagyok benne, hogy az Úr azt szeretné, hogy ezt a munkát végezzük az utakon, a sövények mentén, ott, ahol figyelmeztetni kell az embereket a hamarosan bekövetkező veszélyre.” „Ezek a könyvek Isten közvetlen felhívását tartalmazzák az emberek felé... A könyvekben található, Istentől kapott világosságot nem szabad véka alá rejteni...” (106–107. old.)

Minden hívő ember segítsen – „Minden hívő hozzájárulhat a jelenvaló igazságot tartalmazó brosrák és könyvek terjesztéséhez.” „Amikor egyházunk tagjai ráébrednek irodalmunk terjesztésének fontosságára, akkor sokkal több időt szentelnek majd e munkára. Hírlapok, brosrák és könyvek jutnak majd el az emberek házaiba, hogy azok prédikálják az evangéliumot... Az egyháznak figyelnie kell a könyvevangélista munkára.” (12., 21. old.)

Nagyvárosok – „Könyvevangélistákra van szükség, hogy könyvekkel bejárják a nagyvárosokat.” „Tegyetek meg mindent annak érdekében, hogy a könyveket elvigyék a lehető legtöbb ember otthonába. Képzeljétek el, milyen nagy munkát végezhetnének, ha még több hívő egyesítené erejét, és terjesztené ezeket a könyveket, azt a világosságot, amit az Úr megígért.” (22., 23. old.)

Prófétikus utalás a romániai könyvevangélista munkára

– „Nagy munka vár azokra, akik Európában prédikálják az igazságot... Megemlíjtük Hollandiát, Ausztriát, Romániát, Törökországot, Görögországot és Oroszországot, ahol emberek milliói élnek..., akik semmit sem tudnak a jelenvaló, különleges igazságokról... Ezekben az országokban már sikeres munka zajlik... Ám mégis milyen keveset teszünk ahhoz képest, hogy mekkora munka vár ránk!” (*Életünk és munkánk*, 285–286. old.)

A hangos kiáltás létfontosságú eleme – „Kiadóhivatalaink által a másik angyal munkáját kell végeznünk, aki nagy hatalommal lejön a mennyből, hogy dicsőségével megvilágítsa a földet.” „Több mint ezer személy tér meg hamarosan egyetlen nap alatt, és legtöbbjüket kiadványaink olvasása győzi meg az igazságról.” „A missziómunkások által terjesztett irodalom megteszi a hatását... A fénysugarak mindenhol bevilágítanak, és az igazság tisztán felragyog. Isten őszinte gyermekeit a családi és egyházi kapcsolatok nem tudják már visszatartani.” (*A nagy küzdelem*, 612. old.) ■

Mihai Goran a Könyvevangélista Osztály koordinátora.

Választás az ébredés és misszió jegyében

Egyházunk romániai családja az elmúlt négy év után újból konferenciái választások előtt áll. Ez az esemény döntő hatással van egyházi közösségünk életére. Az Unióbizottság imája az, hogy az ébredés és a reform lelkülete hassa át a soron következő munkálatokat. A választások kimenetele a megtérés és evangelizálás aranyalkalmát jelenthetik.

Mivel ezt a magas célkitűzést csak böjt és ima által érhetjük el, felhívást intézünk az egész testvéri közösség felé, hogy április első szombatját (április 6.) szenteljük ennek a magasztos célnak, melynek teljesebbé felüdülést hozhat az Úr színe felé. A menny válaszához az egyház egységes közbenjárása és az egyéni odaszentelődés ugyanolyan fontos.

Az alábbi idézeteket – melyek Ellen White profétikus tollából, egy esetben pedig a *Gyülekezeti Kézikönyvből* származnak - ihletett alapként ajánljuk megbeszélésre és elmélkedésre. Bár ezek az idézetek nem kizárólag a konferenciái választásokra vonatkoznak, a bennük foglalt elvek erre az eseményre is alkalmazhatók.

A választásokon való részvétel – közvetlenül vagy képviselők által

„Az egyház minden tagjának szavazati joga van az egyházi szolgálattevők megválasztásában. Az egyes gyülekezetek választják meg a konferencia szolgálattevőit. A konferencia által kijelölt küldöttek választják meg az Unió szolgálattevőit, az uniók által választott küldöttek pedig a Generál Konferencia szolgálattevőit. Ezzel az eljárással minden konferencia, minden intézmény, minden gyülekezet és minden egyes tag – közvetlenül vagy képviselőkön keresztül – részt

vesz azoknak a megválasztásában, akik a Generál Konferencia feladatköreit betöltik.” (*Bizonyosságtételek*, 8. köt., 236–237. old.)

„A konferenciái ülésszakra kijelölt küldött nem csak az adott gyülekezetet vagy konferenciát képviseli. Átfogóan kell a munkára tekintenie, annak tudatában, hogy személy szerint felelős az egyház világszéles tevékenységének helyes menetéért. Nem megengedett, hogy egy gyülekezet vagy konferencia küldöttei önállóan szervezkedjenek, vagy különálló osztályként megpróbálják irányítani, ellenőrzésük alá vonni a szavazást. Szintén nem megengedett, hogy egy nagyobb gyülekezet vagy egyházterület küldöttei erőteljesebb befolyást gyakoroljanak a konferenciái, illetve uniós szintű választásokra. Mind-egyik küldött kötelessége az, hogy alárendelje magát a Szentléleknek, és személyes meggyőződése alapján válasszon. Ha a szolgálattevők vagy vezetők közül bárki irányítani, manipulálni akarná egy küldöttcsoport szavazatait, vonják meg tőle a szolgálat bármilyen formáját.” (*Gyülekezeti Kézikönyv*, 144. old.)

Elvek, melyeket szükséges betartani a szolgálattevők megválasztásánál

„A szolgálattevők megválasztása ne a személyes rokonszenv alapján történjen. Azokat jelöljük felelős állásokba, akikről meg vagyunk győződve, hogy szeretik, félik Istent, akik Istennel fognak tanácskozni. Isten félelme és szeretete nélkül bármilyen ragyogó lenne is az elme képessége, a végkifejlet kudarc lesz. Jézus mondja: *Nálam nélkül semmit sem cselekedhettek.*” (*TSS*, 83–84. old.)

„Az új gyülekezetek szolgálattevőinek megválasztására nagy gondot kell fordítani. Teljesen megtért férfiakra és nőkre van szükség, a legfelkészültebbekre, akik beszédük és tetteik által egyaránt tudnak dolgozni. Rendelkezzenek alapos jártassággal a munka minden területén.” (*Bizonyosságtételek*, 6. köt., 85. old.)

Hűség a missziómunkában és a tizedben

„Tevékenységünk legfőbb célja, hogy elvigyük a világosságot mindazokhoz, akik sötétségben vannak. Munkánk az egész világon zajlik. Küldöttjeink, akiket Isten rendelt, ne azokkal foglalkozzanak, akik már régóta ismerik az igazságot. Túl sokat fáradozunk a gyülekezetekért. Isten gyermekei ne várják el másoktól, hogy helyettük munkálkodjanak. Isten üzenethordozói vigyék el Krisztus kereszti győzelmének örömhírét távoli helyekre, és buzdítsák a tagokat, hogy imádkozzanak az aratásért. Jelöljön ki a gyülekezet Istenhez hű lelkészeket vagy presbitereket, akik gondoskodjanak a tized kezelésében megbízható munkások megválasztásáról. Hogyha a lelkészek alkalmatlanoknak bizonyulnak megbízatásukhoz; ha elhanyagolják bemutatni a gyülekezetnek az Istennek járó rész felajánlását; ha nem teszik szívügyükké a szolgálattevők hűségét és a tized begyűjtését, akkor veszélyben vannak. Olyan dolgot hanyagolnak el, amely meghatározza, hogy az egyház áldásban vagy átokban részesül. Az ilyen bocsássák el, és válasszanak mást a helyére.” (*RH*, 1896. december 1.)

A bűnhöz való helyes viszonyulás

„Akik ma Isten emberei, ezt a leckét meg kell tanulniuk. Vannak súlyos bűnök, melyeket az egyház tagjai elkövetnek – irigység, csalás, lopás, hazugság és sok egyéb más. Ha az egyház tekintélyes képviselői elnézik ezeket a bűnöket, Isten megvonja áldását népétől, és az ártatlanok együtt szenvednek a bűnösökkel. Az egyházi szolgálattevők legyenek tisztességesek, szorgalmasak, buzgolkodjanak az Úrért, és hozzanak határozott intézkedéseket, melyek által elítélik a bűnt és helyrehozzák következményeit. Ne cselekedjenek önzésből, féltékenységből vagy személyes előítéletektől vezetve, legyenek alázatosak, és vágyjanak őszintén arra, hogy megdicsőítsék Istent. Ne vegyük könnyelműen és ne mentegessük a kegyetlenséget, a csalást, a hazugságot, az erkölcstelenséget bűneit és más bűnöket, különben egyházunk rohamosan süllyedni fog.

Megváltoztathatjuk a bűn nevét, mentegethetjük a körülményekkel és az elkövető jó szándékával, de mindez nem kicsinyíti a bűn súlyát Isten előtt. Bárhol is fordulna elő, a bűn lázadás Istennel szemben, és minden bizonnyal elnyeri büntetését.” (*Idők jelei*, 1881. január 20.)

Uralja Isten az elménket!

„Az emberek elméjét vagy a gonosz angyalok, vagy Isten angyalai uralják. Gondolatainkat vagy Isten, vagy a gonosz hatalma irányítja, és jó lenne, ha megvizsgálnánk: milyen állapotban, hol vagyunk ma – vagy Immánuel herceg vérázattal zászlója, vagy a sötétség erőinek sötét zászlója alatt. Minden erőnket latba vetve készüljünk fel arra, hogy ellenálljunk a lelkek ellenségének. Isten már mindent megtett azért, hogy az ember ne legyen saját hajlamainak, erőtlenségének az áldozata, hogy korlátolt erejével fel tudja venni a harcot a sötétség erőivel szemben. Ha egyedül maradna, nem kerülhetné el a bukást. Hálát adok Istennek, hogy rendelkezésünkre bocsátja a szükséges erőt.” (*2SAT*, 57. old.)

„Ne alkalmazzunk intézményeinkben olyan tervet vagy módszereket, amelyek az elmét és a képességeket alárendelik az emberi elgondolásoknak. Istennek nem ez a terve. Ő megáldotta az embert talentumokkal, és nincs annál nagyobb tiszteletlenség vagy megvetés Istennel szemben annál, minthogy egy korlátolt lény emberektől talentumokat vásároljon, vagy talentumok termékeit, azért, hogy teljesen alárendelje magát annak, még ha az ebből származó előnyöket az ügy érdekében is használná fel. Ilyen helyzetben az ember elméjét egy másik ember irányítaná, így elkülönül Istentől és ki van szolgáltatva a kísértéseknek. Sátán a módszereivel egyetlen célt követ: hogy az embereket rabszolgáivá tegye. Amikor ez bekövetkezik, a következmény félreértés és bizalmatlanság, féltékenység és gyanakvás lesz.” (*PH*, 102. old.)

Az elme ellenőrzés alatt tartása Sától ered. „Sátán találta fel, hogy az egyik elme kontroll alatt tartson egy másik emberi elmét. Így ő – maga Sátán – válhat fő irányítóvá, és az emberi filozófiát az isteni gondolkodás helyére állíthatja. A keresztények által elfogadott tévedések közül egy sem olyan veszélyes, egy sem eredményez biztosabb elszakadást Istentől, mint ez. Bár ártatlannak tűnhet, bár általánosan alkalmazzák a betegeken, ez nem gyógyulásukat, hanem

pusztulásukat eredményezi. Ajtót nyit, melyen keresztül Sátán belép, hogy átvegye az uralmat az elme fölött, aki elfogadta egy másik elme uralmát, de az irányítást végrehajtó ember elméje fölött is.” (MH, 243. old. – 1905)

Nincs annál nagyobb tiszteletlenség Istennel szemben, mint amikor egy ember teljes ellenőrzése alatt tartja egy másik ember képességeit. Ez még akkor sem megengedhető, ha a helyzetből adódó előny Isten művét szolgálná. Ilyen esetekben az az ember, aki megengedi, hogy értelmét valaki más irányítsa, elszakad Istentől és ki van szolgáltatva a kísértéseknek. Amikor tettei felelősségét másokra hárítja, és mások elgondolása-itól függ, oda helyezi az embert, ahol Istennek kellene trónolnia. Akik áthárítják a felelősséget, nem látják előre tettük következményét; Isten azonban mindezt világosan felfedte. Ezt mondja: *Átkozott az a férfi, aki emberben bízik és testbe helyezi erejét.* (Jer 17:5).” (PH, 102. old.)

A szolgálattevők sorshúzással történő megválasztásáról

Én nem bízom a sorshúzásban. A Biblia világosan tartalmazza Isten utasítását az egyház minden tevékenységére nézve... A következőt javasolnám a-beli gyülekezetnek: Olvassátok a Bibliát sok ima kíséretében. Ne próbáljatok megalázni másokat, hanem alázkodjatok meg ti magatok Isten előtt, és viszonyuljatok szelíden egymáshoz. Nem Isten terve, hogy az egyház vezető szolgálattevőit sorshúzással válasszák meg. Az egyházi szolgálattevőket felelős állást betöltő személyek jelöljék ki.” (37. levél, 1900., 2SM, 328. old.)

A Szentlélek és az imameghallgatás ígérete

„Aki látta Nátánaélt a fügefafa alatt, minket is meglát az ima titkos helyein. A világosság angyalai közel vannak azokhoz, akik alázattal keresik az isteni vezetést.” (DA, 141. old.)

„Bárcsak minden önző kívánságot le tudnátok győzni. Hozzatok minden emberi javaslatot Isten elé, és bízátok magatokat a Szentlélek vezetésére; szabaduljatok meg minden szentségtelen vágytól, különben az Úr így szól hozzatok: *Láttam a balgát, amint gyökeret ereszt, de megátkozta munkáját.* Bárki úgy járjon el, hogy elmondhassa: *Uram, ismersz engem. Látsz*

engem, és szívemet magadhoz fordítod. Te látsz, Uram, engem. Isten minden indítékot megvizsgál. Megítéli a gondolatokat és a szívnek indulatait. Isten nélkül nincs semmi reményünk, ezért hitünkkel Beléje kapaszkodunk. *Te vagy remény-ségem, Uram, Istenem: Beléd vetem bizodalمام ifjúságomtól fogva.*” (FE, 347. old.)

„Minden hajónak, amely az élet tengerén evez, szüksége van az isteni Kormányos jelenlétére a fedélzeten. De amikor vihar fenyeget, sokan száműzik a Kormányost a fedélzetről, és sorsukat korlátolt emberekre bízzák, vagy saját maguk próbálják irányítani a kormányt. Majd rendszerint bekövetkezik a katasztrófa, és a Kormányost hibáztatják, amiért veszélyes vizekre vitte őket. Ne bízátok magatokat emberek kezére. Mondjátok: *Isten az én segítségem, az Ő vezetését keresem, az Ő akaratát teljesítem.* Bármilyen előny, mellyel rendelkezhetsz, nem jelent áldást számodra. A legmagasabb képzés sem tehet alkalmassá, hogy a világosság csatornája légy, csak ha együttműködsz a Szentlélekkel. Ugyanolyan lehetetlen számunkra a képesítést emberektől elnyernünk, amilyen lehetetlen volt Egyiptom isteneinek megmenteniük, akik bennük bíztak. (...) Minden ilyen fajta javaslatot tárjunk Isten elé imában, és keressük őszintén vezetését, nem csak egyszer, hanem újra és újra. Tanácskozzatok Vele, míg meggyőződtek, hogy a tanács Istentől származik, nem embertől. Ne bízátok emberben. Járjatok a Szentlélek vezetése szerint.” (FE, 348. old.)

„Erősek lehetünk, ha terheinket a nagy Teherhordozó elé visszük. Isten nem utasítja el azokat, akik segítségét kérik, és hiszik, hogy meg is kapják ezt az erőt.” (TM, 485. old.)

„Az emberi segítség nagyon is gyenge. De egyesülhetünk, hogy így keressük Annak segítségét és vezetését, aki ezt mondta: *Kérjétek és adatik néktek, keressetek és találtok; zörgessetek és megnyitattik néktek.*” Az isteni hatalom igen biztos. Járuljunk tehát Istenünkhöz, kérjük a Szentlélek vezetését. Egyesült imádsággal forduljunk a gyeelem trónjához. Kéréseinket mondjuk el dicsőítéssel és hálaadással egybekötve.” (TM, 485. old.)

Az Úr színe legyen jelen közöttünk, hogy gazdagon részesüljünk a Szentlélek békéjében és vezetésében. Maranatha! ■

Teodor Huțanu
a Hetednap Adventista Egyház Román Uniójának elnöke.

Tekervényes utak

„Nem a ti utaitok az én utaim.” (Ésa 55:8)

Valóban – az érzéki gondolkodásmóddal rendelkező ember szemszögéből nézve – nagyon összekuszáltak és érthetetlenek az Úr útjai. Ilyen szempontból a bibliai történelem nem más, mint derékba tört emberi tervek és a mennyei terv közötti ütközések sorozata. Kevés az olyan eset és bibliai hős, aki nem esett áldozatul ennek az ütközésnek, és nem bukott el.

Ha fellapozzuk az ember útjának tévedéseit, hibáit, megfigyelhetjük, hogy minden a „választással” hozható összefüggésbe. De ez nem is lehetne másként, mivel az élet nem más, mint *döntések* láncolata. Minden döntés mögött *motiváció* áll. És éppen ilyen vitathatatlan az is, hogy a motivációk *érzelmi* természetűek, amelyek a szív vak impulzusai közepette születnek. Nem kellene meglepjen, hogy szinte minden döntés érzelmi alapon, a tények hevében, sötétben tapogatózva születik meg és nem a „higgadt”, tiszta ítélőképességű elmében. Ám még szomorúbb az, hogy döntéseink, még ha kimondottan csak önmagunkra vonatkoznak is, a dominó effektusnak köszönhetően érintik azt a mikro-társadalmat is, amelyhez tartozunk. Ezért van az, hogy a fiak fizetik meg szüleik vétkeinek zsoldját.

Isten elrendelte, hogy népe kétévenként „közösségi választási gyakorlatot” végezzen, a választási közgyűléseken. És ezt nem azért, mintha szüksége lenne ránk ahhoz, hogy akarátát véghezvigye. Ezek csupán alkalmak arra, hogy felszínre kerüljenek szívünk rejtett gondolatai. „Miként gondolkoznak fiaim? Mi van a szívükben? Törekednek-e arra, hogy kedvesen járjanak Előttem?”

Sokan választanak:

1. „**Szemre**”. Legyen a választott „ifjú és szép; ő nála Izráel fiai közül senki sem szebb...”, továbbá „vállától felfelé magasabb az egész népénél” (1Sám 9:2). Ne áltassuk magunkat, hisz mindannyiunkat vonz a külső. Ettől még Sámuel sem volt mentes. Egy adott pillanatban ezt mondta: „Bizony az Úr előtt van az ő felkentje!” (1Sám 16:6). És az Úr megdorgálta Őt: „Ne nézd az ő külsőjét, se természetének nagyságát”.

2. „**Pénztárca szerint**”. „Méltó, hogy megtedd néki, mert... a zsinagógát is ő építtette nekünk” (Lk 7:4,5). Megdöbben, hogy milyen

nagy hatalma van az „ördög szemének” (pénznek), ha még a rómaiakat gyűlölő néhány idős zsidót is arra készítetett, hogy beajánljon Jézusnak egy „római főnököt”. Ő, és mennyire zavarta a tanítványokat, amikor az Úr elutasította a gazdag ifjút! „A tanítványok pedig ezeket hallván, felettébb álmélkodnak vala...” (Mt 19:25). Miért veti meg Jézus a gazdagokat? Ám tisztázzunk egy dolgot: személyes ügye valakinek, ha adományt ad az egyháznak, hiszen ez Isten és az ő dolga; ám ez soha nem jelenthet választási tótkét.

3. „**A diplomák szerint**”. Júdás – a legiskolázottabb tanítvány – szomorú története arra figyelmeztet, hogy milyen veszélyes mérvadó feltételként kezelni a képzettséget. „A tanítványok alig várták, hogy Júdás is közéjük kerüljön. Megjelenése parancsoló, *felfogása éles, jó szervező, ők ajánlották* Jézusnak, mint aki *majd nagyban segíti* munkáját. Meglepődtek, hogy Jézus oly hűvösen fogadta. A tanítványokat nagy csalódás érte azzal, hogy Jézus nem próbálta megnyerni Izrael *vezetőinek* támogatását.” (*Jézus élete*, 30. fejezet).

4. „**Az ÉN szerint!**” „Kinek akarna a király nagyobb tisztességet tenni, mint énnékem?” (Esz 6:6). Ő, átkozott legyen Uza, mert olyan pozíciót akart betölteni, amelyre nem hivatott. Igaz, hogy lévita volt, de nem volt kénháta. Úgy gondolta, hogy kellően jó, és már eléggé jártas a szent dolgokban, amijó ajánlás lehet az „Úrelőtt”. Csakhogy „senki sem veszi magának e tisztességet, hanem akit Isten hív el...” (Zsid 5:4).

De van egy jó hírem is. Az újjászületett szívben lelki motivációk veszik át az érzelmi motivációk helyét. Az Úr megtért embereket keres, akik kitűnnek keresztény jellemükkel, akik „szelíd és alázatos szívűek” (Mt 11:29), „kicsinyek a saját szemükben” (1Sám 15:17), „e világ szegényei, hogy gazdagok legyenek hitben” (Jak 2:5), „a tiszteletadásban egymást megelőzők” (Róm 12:10), „*minden* jó cselekedetre alkalmasak” (2Tim 2:21). Isten a szavazataink által szeretné felemelni az ilyen személyeket.

Eljött a vizsga ideje. Ha nem bukunk el, akkor majd megláthatjuk, hogy „bizony igazak az Úrnak utai, és az igazak járnak azokon, az istentelenek pedig elesnek rajtok.” (Hós 14:10). ■

Lucian Cristescu
a Dél-Erdélyi Egyházterület elnöke.

Élet + Egészség

Egy folyóirat a családnak!

Fizess elő az ÉLET+EGÉSZSÉG folyóiraatra!

A leghasznosabb információkat és leghatékonyabb megoldásokat kínáljuk a következő témakörökben:

- egészséges életstílus
- táplálkozás
- a modern civilizációs betegségek kockázati tényezői (szív- és érrendszeri betegségek, rák, cukorbetegség, elhízás stb.)
- családi kapcsolatok, erkölcs, pszichológia

Továbbá...

... esélyed van sorsolás útján megnyerni egy üdülési turnust a **mezőménesi (45 hely)** vagy a **podísi (25 hely)** egészségközpont valamelyikébe. Ezek a helyek valódi egészségügyi oázisok, ahol gyakorlatba ültetik az Élet + Egészség folyóiratban található információkat és megoldásokat.

Az ajánlat a folyóirat magyar nyelvű kiadásának féléves előfizetésére érvényes, mely az év bármely hónapjában igényelhető.

www.viataसानatate.ro

tel.: 021 3230020, 207-es belső telefonszám, fax 021 3230040

abonamente@viataसानatate.ro

Tanulj meg egészségesen élni!